

KOŠICKÁ HUDOBNÁ JAR 63.

Medzinárodný hudobný festival
19. 04. – 17. 05. 2018

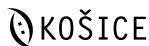

Štátna filharmónia Košice
štátna príspevková organizácia

63. KOŠICKÁ HUDOBNÁ JAR

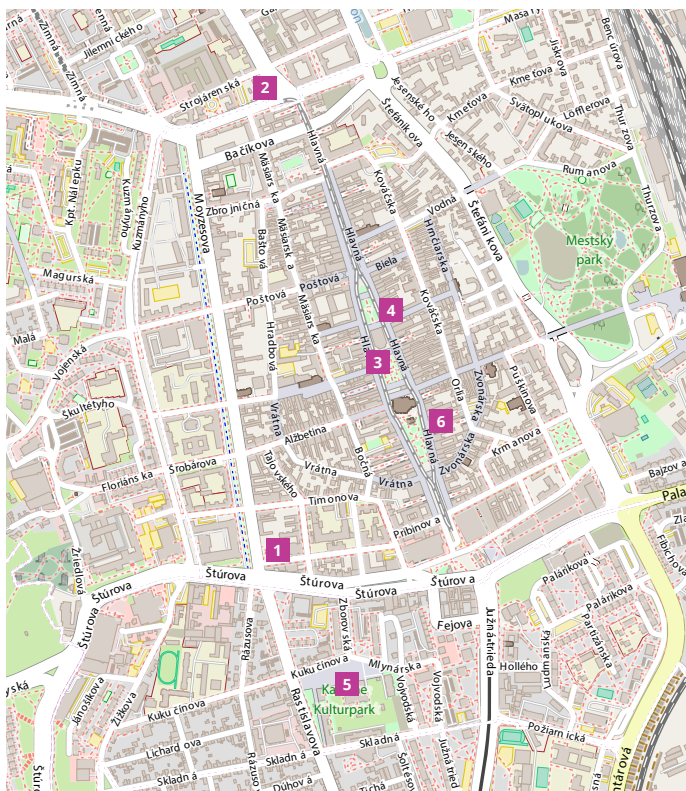
Medzinárodný hudobný festival sa koná pod záštitou Ministerstva kultúry Slovenskej republiky, s finančnou podporou Košického samosprávneho kraja a Mesta Košice.

Festival je prioritným projektom MK SR.

Hlavný reklamný partner:

Miesta konania festivalu

1

DOM UMENIA
Moyzesova 66

2

VÝCHODOSLOVENSKÉ MÚZEUM
Námetie maratónu mieru 2

3

MALÁ SCÉNA ŠDK
Hlavná 41

Obsah

19. 4.	Otvárací koncert festivalu	8
23. 4.	Parallax Saxophone Quartet	14
26. 4.	Operné Pêle-Mêle	18
30. 4.	Pavel Haas Quartet & Robo Roth	24
4. 5.	Lenárd & Mráček	28
6. 5.	Cappella Mariana - Talianske nebo	32
9. 5.	Kabaret normalizácia alebo Modlitba pre Martu	36
15. 5.	Goldbergove variácie	38
17. 5.	Záverečný koncert festivalu	42
	Sprievodné podujatia	50
	English Translations	56

4

KOSTOL NAJSVÄTEJŠEJ TROJICE
(PREMONŠTRÁTI)
Hlavná 90/67

5

KASÁRNE/KULTURPARK
Kukučínova 2

6

VÝCHODOSLOVENSKÁ
GALÉRIA
Hlavná 110/27

Vážení koncertní posluchači,

63. ročník mezinárodního festivalu Košická hudobná jar ponúka mnoho jedinečných projektov – 4 symfonické, 4 komorné koncerty a jednu komornú inscenáciu. Viaceré diela zaznejú v Košiciach prvýkrát a okrem domáceho orchestra Štátnej filharmónie Košice sa predstavujú významné hudobné zoskupenia a umelci medzinárodného renomé.

Otvárací koncert festivalu je spojením výnimočnej dramaturgie a interpretov. Sólistom večera bude uznávaný francúzsky violončelista Bruno Philippe – laureát prestížnej súťaže kráľovnej Alžbety. Štátna filharmónia Košice sa predstaví pod taktovkou mladého talentovaného dirigenta, YüAn Chang(a). Nielen pre priaznivcov operných melódií sme pripravili druhý symfonický koncert s príznačným názvom Operné Pêlé-Mêlé, ktorého pestrú dramaturgiu naplní vokálne umenie kórejskej sopranistky Sooyeon Kim v spolupráci s našim stálym hosťujúcim dirigentom Leošom Svárovským. Máme radosť, že sa opäť s domácim orchestrom stretnú dve významné osobnosti dvoch generácií formujúce tak slovenské, ako aj české interpretačné umenie a hudobný život – Ondrej Lenárd a Jan Mráček.

Na Záverečnom koncerte, ktorý si vždy zaslúži mimoriadnu pozornosť, zaznie Requiem d mol Franza von Suppé, ktoré patrí k pokladom romantických duchovných kompozícií, čakajúcich na svoje sporadické znovuobjavenie. Predstaví sa tu kvarteto vynikajúcich sólistov: Eva Hornyáková, Michaela Zajmi, Michal Lehotský, Jevhen Šokalo, v spolupráci s Českým akademickým zborom a ŠfK pod vedením šéfdirigenta Zbyňka Müllera.

Mimoriadne zážitky nepochybne ponúknu aj komorné koncerty, ktoré sú organizované mimo Domu umenia. Predstaví sa saxo-

fónové kvarteto Parallax Saxophone Quartet, zložené zo študentiek prestížnej Royal College of Music v Londýne. Výnimočným spojením budú mimoriadna interpretačná erudícia renomovaného sláčikového kvarteta Pavel Haas Quartet a charizmatiký prejav slovenského herca Róberta Rotha. Už tradične jeden z komorných koncertov festivalu patrí starej hudbe – súboru Cappella Mariana. Do mystéria Bachovej hudby nás vtiahne vynikajúci klavirista Miki Skuta predvedením Goldbergových variácií a prvýkrát v spolupráci so Slovenským národným divadlom uvidíme komornú inscenáciu na motívy života a tvorby Marty Kubišovej.

Spríevodnými podujatiami festivalu sú: Výstava významného bieloruského maliara a keramika Anatolija Koncuba a koncert Štátnej filharmónie Košice v Spišskej Novej Vsi.

Ďakujem všetkým, ktorí tento hudobný festival podporili. Verím, že výnimočnosť hudobného umenia Vám ponúkne veľa krásnych umeleckých zážitkov.

Július Klein
riaditeľ
Štátna filharmónia Košice

“Hudba je nesmrteľná, hudba vždy pretrvá a vždy bude prepotrebná, hudba dokáže všetko vyjadriť, hudba...”

Julian Barnes: Šum času

Dámy a páni!

Pre Košičanov – milovníkov vážnej hudby, je jar synonymom skvelých hudobných zážitkov. Košická hudobná jar prinesie určite aj v tomto – 63. ročníku, zaujímavé koncerty a množstvo príležitostí vychutnať si nezabudnuteľné výkony domácich i zahraničných umelcov, dirigentov a spevákov. Som veľmi rád, že naša spoločnosť – U. S. Steel Košice – podporovala a podporuje toto podujatie, ktoré má svoje nezastupiteľné miesto doma i v Európe, už od svojho príchodu do Košíc. Dovoľte mi, aby som Vám – návštevníkom koncertov, zaželel príjemné umelecké zážitky a neopakovateľné hudobné momenty.

Všetkým umelcom a hosťom festivalu prajem radosť z pobytu a účinkovania v Košiciach.

Miroslav Kiraľvarga
viceprezident pre vonkajšie vzťahy, riadenie a rozvoj podnikania
U. S. Steel Košice, s.r.o.

FESTIVALOVÝ VÝBOR

Július Klein

Riaditeľ ŠfK a predseda festivalového výboru

Lucia Potokárová

Námestníčka umeleckej prevádzky ŠfK, dramaturgička festivalu

Hana Bonková

Tajomníčka umeleckej prevádzky ŠfK

Zbyněk Müller

Šéfdirigent ŠfK

Júlia Bukovinská

Muzikologička

Peter Himič

Generálny riaditeľ Štátneho divadla Košice

Karol Petróczi

Konzultant dramaturgie ŠfK

Jozef Podprocký

Hudobný skladateľ

ČESTNÉ PREDSEDNÍCTVO FESTIVALU

Bartolomej Buráš

Riaditeľ Konzervatória v Košiciach

Igor Čap

Generálny riaditeľ Wagon Slovakia, a. s.

Miroslav Kiralvarga

*Viceprezident pre vonkajšie vzťahy, riadenie a rozvoj podnikania
U. S. Steel Košice*

Jozef Puchala

Výkonný riaditeľ RTVS Košice

19
APR

OTVÁRACÍ KONCERT FESTIVALU

19:00 | Dom umenia

Štátna filharmónia Košice

YüAn Chang (TW), *dirigent*

Bruno Philippe (FR), *violončelo*

Milij Alexejevič Balakirev (1873–1910)

Islamej, orientálna fantázia op. 18

Allegro agitato-Andantino espressivo-Allegro vivo

Sergej Prokofiev (1891–1953)

Symfónia-koncert pre violončelo a orchester
e mol op. 125

Andante

Allegro giusto

Andante con moto

prestávka

Sergej Rachmaninov (1873–1943)

Symfonické tance, op. 45

Non Allegro (c mol)

Andante con moto. Tempo di Valse (g mol)

Lento assai-Allegro vivace (D dur)

INSTITUT
FRANÇAIS

SLOVAQUIE

Koncert sa koná s podporou
Francúzskeho inštitútu na Slovensku.

Keď sa dvadsaťpäťročný **Milij Balakirev** (1837-1910) vybral v lete 1862 na svoju prvú cestu za zberom ľudových piesní na Kaukaz, zrejme netušil, aký význam bude mať tento krok nielen pre jeho vlastnú hudbu, ale aj hudbu jeho žiakov a nasledovníkov. Spôsob života a ľudová kultúra severokaukazských etník a Gruzínska, ale aj krása drsnej miestnej prírody mu učarovali natoľko, že sa ta v nasledujúcom roku musel vrátiť. S nadšením putoval po miestach, ktoré pred ním navštívil Lermontov, čítal Hrdinu našich dní a jeho poéziu, stretával sa s tamojšími hudobníkmi a zapisoval melódie, ktoré mu predhrávali, obliekal sa do ich tradičného odevu. Prirodzene, kaukazské motívy čoskoro prenikli do jeho vlastnej tvorby a v spoločensky aj umelecky podnetnom období 60. rokov 19. storočia našli živú odozvu aj u ďalších mladých skladateľov, ktorých Balakirevova nákazlivo inšpiratívna osobnosť podnecovala vydať sa v kompozícii novými smermi a ktorí vošli do dejín hudby pod označením „Mocná hŕstka“. Kaukazských projektov si Balakirev naplánoval viacero, nie všetky však dokončil. Lermontovom inšpirovaná symfónia *Mciri* ostala iba v rovine plánu, symfonická báseň *Tamara*, ďalší lermontovovský námet z gruzínskeho prostredia, musela na svoje dokončenie čakať pätnásť rokov. O to prekvapujúcejšie je, že svoju „Orientálnu fantáziu *Des dur*“ pre klavír, známejšiu pod názvom **Islamej**, stihol dokončiť za jediný mesiac v roku 1869. Aj keď ju pôvodne označoval za skicu k *Tamare*, skladba napísaná pre Nikolaja Rubinsteinu dodnes žije vlastným životom a spolu s *Tamarou* patrí k najznámejším dielam autora. Dedikácia jednému z popredných ruských klaviristov tých čias znamenala aj to, že Balakirev, sám vynikajúci klavirista, neváhal zájsť na hranice technicky možného. *Islamej* je doslova ohňostrojom virtuóznej exhibície, dostupným iba pre klaviristov s technickými dispozíciami tej najvyššej úrovne; samotnému Rubinsteinovi dalo jeho naštudovanie poriadne zabráť, Alexander Skriabin si pri jeho nacvičovaní presilil pravú ruku. Úvodná melódia v dravom rytme lezginky pochádza z Balakirevových zápisov z Kaukazu, lyrickú tému prostredného úseku autor zachytil od istého arménskeho herca v Moskve, podľa ktorého pochádzala od krymských Tatárov, jej rytmická štruktúra však má veľa spoločného s typickými arménskymi tanečnými melódiami. V záverečnom úseku dostáva kaukazský materiál podobu ukrajinského trepaku. Výbušné rytmy *Islameja* popri enormných technických nárokoch okrem iného vzdialene predznamenávajú ideu, ktorá sa stala aktuálnou až v nasledujúcom storočí, a síce ponímanie klavíra ako bicieho nástroja. Rytmy *Islameja* si našli cestu do Borodinových *Poloveckých tancov*, *Šeherezády* Rimského-Korsakova, *Orientálnej rapsódie* Glazunova, celkom zjavne sa nimi inšpirovali Debussy (v *Ostrove radosti*) aj Ravel (v *Prelúdiu Couperinovho náhrobku*) a v neposlednom rade tiež Balakirevov najvernejší a najtalentovanejší žiak z posledného obdobia jeho života, Sergej Lapunov. Ten vo svojich klavírnych *Etudách* najvyššej obtiažnosti vytvoril pendant k *Islamejovi* s názvom *Lezginika* a podobnými inšpiráciami hýri aj *Scherzo* jeho *Druhej symfónie*. Lapunov, popri talianskom skladateľovi Alfredovi Casellovi, vytvoril aj jednu z orchestrálnych verzí *Islameja*. Popudom bola pripravovaná baletná adaptácia skladby, a hoci sa spočiatku Lapunov zdráhal prikrčiť k takejto „profanácii“, napokon dielo milovaného učiteľa zaodel majstrovstvom svojej inštrumentačnej techniky a vytvoril verziu, ktorá v efektnosti a interpretačných nárokoch nijako nezaostáva

za klavírnym originálom. Podobne ako *Islamej*, aj **Symfónia-koncert pre violončelo a orchester e mol op. 125 Sergeja Prokofieva** (1891-1953) si spočiatku vyslúžila reputáciu nehrateľného diela. S vážnymi problémami sa však stretol aj predchádzajúci autorov pokus v tomto žánri, *Violončelový koncert op. 58*, ktorého nedostatočne pripravená a neúspešná premiéra v roku 1938 bola pre skladateľa ťažkým úderom. Situácia sa zmenila, keď sa diela v roku 1947 chopil dvadsaťročný Mstislav Rostropovič a Prokofiev bol taký nadšený, že sa rozhodol svoj koncert prepracovať do úplne novej podoby. Za asistencie mladého violončelistu v rokoch 1950-1951 vznikla trojčasťová koncertantná symfónia, ktorá obsahuje toľko nového materiálu, že o nej už sotva možno hovoriť iba ako o prepracovaní. Jej premiéra síce taktiež nebola jednoznačným úspechom, Prokofiev bol však spokojný a niet pochyb, že op. 125 patrí k vrcholom jeho neskoršej tvorby, poznačenej zhoršujúcim sa zdravím a nedávnymi ponižujúcimi ždanovovskými represiami v sovietskej kultúre. Prvou časťou je *Andante* so zaujímavým protipostavením prokofievovsky hranatého pochodu a vrúcneho lyrizmu „spievajúceho“ violončela. *Allegro giusto*, šťavnaté, motorické scherzo s melancholickou epizódou uprostred, tento kontrast ešte vyhrcoje a chvíľami krkolomne virtuóznym koncertantným dialógom violončela s orchestrom v niektorých okamihoch dostáva sarkastický nádych. Finále prináša variácie na dve témy. Prvá z nich je bieloruskou piesňou, druhá valčíkovou karikatúrou pesničky Vladimira Zacharova, stranického aparátčika, ktorý niekoľko rokov predtým nijako nešetril sovietskych skladateľov v kampani obviňujúcej z formalizmu. Dotknutý straník svoje dielo pri premiére spoznal a písomne protestoval... Sarkastický výsmech piesne, v ktorej texte sa pripíja na vlast' a Stalina, bol skladateľovým opätovaním úderov, ktoré mu v závere života uštedril režim. Symfóniu-koncert však možno prijímať aj v širšom kontexte – ako jedno z najnáročnejších diel violončelového repertoáru minulého storočia a tiež predobraz diel, akými sú *Symfónia pre violončelo a orchester* Benjamina Brittena či *Prvého violončelového koncertu* Dmitrija Šostakoviča, ktorých zrod inšpiroval ten istý interpret. Na rozdiel od Sergeja Prokofieva sa **Sergej Rachmaninov** (1873-1943) po odchode

z Ruska do svojej vlasti už nevrátil. Záver jeho života, strávený na americkej pôde, vniesol do jeho hudby celkom pochopiteľný závan silnej nostalgie, no zároveň aj príchuf čohosi nového. Podobne ako na Bartóka, aj na Rachmaninova zapôsobil virtuozita amerických orchestrov a v dielach zo záverečnej periódy jeho tvorby cítiť výraznú zmenu: v harmónii, rytmike, ale aj zvukovom ideáli. Nové zvukové farby sa neprepočítateľne hlásia k slovu v Tretej symfónii, napísanej síce ešte vo Švajčiarsku, no na americkú objednávku, a tiež v jeho poslednom diele, **Symfonických tancoch** z roku 1940. Rozmerná suita troch tancov mala byť podľa návrhu skladateľovho priateľa Michaila Fokina hudbou k baletnému predstaveniu, ktoré sa pre Fokinovu smrť v roku 1942 nerealizovalo. Pôvodne sa suita mala nazývať „Fantastické tance“ s časťami „Poludnie“, „Súmrak“ a „Polnoc“, ich hudobný obsah však ďaleko presahuje rámec povrchnej ilustratívnosti. V prvom rade je Rachmaninovovým nostalgickým ohliadnutím do vlastnej skladateľskej minulosti; prvý z tancov uzatvára reminiscencia na Prvú symfóniu, súmravné farby valčíka druhého z tancov priam dýchajú nostalgiou za starým, navždy strateným Ruskom, v treťom sa odohráva zápas smrti a vzkriesenia: Rachmaninov cituje sekvenciu Dies irae (a nepriamo odkazuje na svoju Rapsódiu na Paganiniho tému) a hymnus Blagoslaven jesi, Gospodi zo svojho Celonočného bdenia, ktorý je radostným zvestovaním objavenia prázdneho Kristovho hrobu, víťazstva života nad smrťou. Energické rytmy, zvuk altsaxofónu či svieži a nápaditý inštrumentačný kolorit však všetkej tejto nostalgii dodávajú nádych novosti, nenechávajú Symfonické tance iba v rovine sentimentálneho úniku do minulosti.

Robert Kolář

Dirigent YüAn Chang sa narodil v roku 1985 v Penghu na Taiwane. V roku 2016 získal 1. cenu na medzinárodnej dirigentskej súťaži Jeunesses Musicales v Bukurešti v Rumunsku. Absolvoval majstrovské dirigentské kurzy na Hochschule für Musik Hanns Eisler v Berlíne. V roku 2015 uviedol v spolupráci s Konzerthaus Orchester Berlin nemeckú premiéru 1. koncertu pre bicie nástroje „Aréna“ skladateľa Tobiasa Boströma. V tom istom roku sa stal jedným z finalistov Medzinárodnej dirigentskej súťaže v Besançone. YüAn pravidelne spolupracuje s orchestrami v Nemecku, Maďarsku, Rumunsku, na Taiwane a i. Venuje sa tiež súčasnej hudbe a repertoáru čínskej tradičnej hudby. Premiérovo uviedol a nahral mnoho skladieb mladých skladateľov; na festivale súčasnej hudby v Cabrillo v roku 2011 bol vyhlásený za najlepšieho dirigenta festivalu. V lete 2018 bude jedným z dirigentov na renomovanom hudobnom festivale v Tanglewoode v USA.

Bruno Philippe sa narodil v roku 1993 v Perpignane, kde začal so štúdiom hry na violončele u Marie-Madeleiny Milleovej a pravidelne navštevoval majstrovské kurzy Yvana Chiffoleaua. V roku 2008 pokračoval v štúdiu na CRR v Paríži. V roku 2009 bol prijatý na parížske Národné konzervatórium hudby a tanca do triedy J. Pernooa a súčasne navštevoval triedu komornej hudby C. Deser-tovej. Zúčastnil sa majstrovských kurzov v Mozarteu Salzburg pod vedením Davida Geringasa, Stevena Isserlissa, Garyho Hoffmana, Pietera Wispelweya a Clemensa Hageny. Od októbra 2014 študuje v Nemecku na Kronbergovej akadémii u F. Helmersona. V roku 2011 získal 3. cenu Grand Prix a cenu za najlepší recitál na medzinárodnej súťaži Andrého Navarru. V septembri 2014 získal 3. cenu a cenu publika na Medzinárodnej súťaži ARD v Mníchove, v novembri 2014 špeciálnu cenu za vynikajúce vystúpenie na súťaži Grand Prix Emmanuel Feuermann v Berlíne. V júni 2015 dostal špeciálnu cenu na Čajkovského medzinárodnej súťaži a v tom istom roku bol vymenovaný za „Révélation Classique de l'ADAMI“. V roku 2016 získal cenu „Prix pour la musique“ Nadácie Safran. V roku 2017 sa stal laureátom prestížnej súťaže kráľovnej Alžbety v Bruseli. Bruno Philippe bol pozvaný účinkovať v Kammersaal Berlínskej filharmónie, La Cité de la Musique, Théâtre des Bouffes du Nord, Salle Gaveau a Salle Pleyel v Paríži, Halle aux Grains v Toulouse, Kursaal v Besançone, Alte Oper vo Frankfurtu a spolupracovať s orchestrami ako Bayerische Rundfunk, Münchener Kammerorchester, Orchestre Philharmonique de Monte-Carlo, Orchestre National du Capitole Toulouse. Predstavil sa aj na mnohých festivaloch: Festival de Pâques v Aix-en-Provence, Pablo Casals Festival v Prades, La Folle Journée de Nantes, Rheingau Musik Festival, Mecklenburg-Vorpommern Festival, Festival Radio France de Montpellier, La Roque d'Anthéron, Amsterdam Cello Biennale, Mozartfest Würzburg, BR štúdio v Mníchove, Schwetzingen SWR-Festspiele, Rheingau Musik Festival... Mal tiež možnosť hrať s mnohými renomovanými hudobníkmi. Jeho prvý album venovaný Brahmovým sonátam nahral spolu s klaviristom Tanguyom de Williencourtom pre Evidence Classic, ktorý bol vydaný v roku 2015. V roku 2017 nahral pre Harmonia Mundi nový album s Beethovovými a Schubertovými sonátami s Tanguyom de Williencourtom. Na svoje štúdium na Kronbergovej akadémii získal aj finančnú podporu od nadácie „Christa Verhein-Stiftung“. Ďalšie štipendia získal

od Nadácie Raynaud-Zurfluh, Nadácie Rheingold, AMOPA, Nadácie Banque Populaire, v auguste 2014 získal cenu Nicolasa Firmenicha na festivale vo Verbiere. Bruno Philippe hrá na výbornom violončele zn. Tononi, ktoré mu láskavo zapožičala Beareova medzinárodná husľová spoločnosť (Beare's International Violin Society).

Štátna filharmónia Košice (ŠfK) bola založená v roku 1968 ako druhý profesionálny symfonický orchester koncertného typu na Slovensku. Prvý koncert novovzniknutého telesa sa uskutočnil v apríli 1969 pod vedením vtedajšieho šéfdirigenta Bystríka Režuchu. ŠfK v krátkom čase dosiahla uznanie odborníkov i verejnosti a stala sa jedným z popredných reprezentantov slovenského interpretačného umenia doma i v zahraničí. Orchester koncertoval na významných medzinárodných hudobných festivaloch a v dôležitých kultúrnych centrách (Viedeň, Salzburg, Berlín, Budapešť, Praha, Antverpy, Lisabon, Barcelona, Atény, Remeš, Hong-Kong, Luxemburg, New York...). V roku 1994 ŠfK absolvovala mesačné turné po USA, kde sa predstavila ako prvý slovenský symfonický orchester na americkom kontinente. Filharmónia počas svojej histórie zaznamenala významné úspechy na koncertných pódiumoch nielen európskych krajín, ale aj v Severnej Amerike a v Ázii. Na prelome rokov 2014/2015 absolvovala ŠfK prvýkrát vo svojej histórii turné v Čínskej ľudovej republike, ktoré po mimoriadnom úspechu zopakovala aj v rokoch 2016/2017. Štátna filharmónia Košice prezentuje svoje umenie okrem aktívnej koncertnej činnosti aj prostredníctvom nahrávok pre rozhlasové, televízne a gramofónové spoločnosti (160 CD). Nahrávky pre vydavateľstvá Naxos, Marco Polo predstavujú často unikáty – premiérové nahrávky ojedinele uvádzaných diel. Orchester spolupracoval s mnohými svetoznámymi umelcami, akými sú Igor Oistrach, Gidon Kremer, Giora Feidman, Ivan Moravec, Josef Suk, Luciano Pavarotti, Plácido Domingo, Dietrich Fischer-Dieskau, Júlia Fischer, Sergej Kopčák, Peter Mikuláš, Peter Dvorský, Viktor Fedotov, Valerij Gergiev, Edita Gruberová, Emin Chačaturjan, Natan Rachlin, Thomas Sanderling, Alexander Rahbari, Tadeusz Strugala, Jiří Bělohlávek, Libor Pešek, Václav Smetáček, Ľudovít Rajter, Ladislav Slovák, Ondrej Lenárd, Antoni Wit atď. Repertoárové spektrum orchestra obsahuje všetky frekventované diela od baroka po hudbu 21. storočia. Štátna filharmónia Košice je ako jediný orchester na Slovensku hlavným organizátorom dvoch medzinárodných festivalov – Košickej hudobnej jari a Medzinárodného organového festivalu Ivana Sokola a spoluorganizátorom festivalu súčasnej hudby ARS NOVA. Od sezóny 2008/2009 je na poste šéfdirigenta Štátnej filharmónie Košice dirigent Zbyněk Müller. Počnúc sezónou 2014/2015 je hlavným hosťujúcim dirigentom filharmónie Leoš Svárovský.

23
APR

PARALLAX SAXOPHONE QUARTET

19:00 | Východoslovenské múzeum

PARALLAX SAXOPHONE QUARTET

Alžbeta Klasová (SR), *sopránový saxofón*

María Luzuriaga López (ES), *altový saxofón*

Isabel Stewart-Kasimba (AU), *tenorový saxofón*

Jess Martin (USA), *barytónový saxofón*

Graham Lynch (1957)

The Pale Dancer

Andante

Vivo

Pierre Lantier (1910–1998)

Andante a Scherzetto

George Gershwin (1898–1937)

Tri prelúdiá

1. *Allegro ben ritmato e deciso*

2. *Andante con moto e poco rubato*

3. *Agitato*

Rihards Dubra (1964)

Lux aeterna

Samuel Barber (1910–1981)

Adagio pre sláčiky (arr. Johan van der Linden)

Timothy Blinko (1965)

Cartographies

Podujatie sa koná v priestore
Ostrova kultúry – Otvorenej zóny
1 – Historická účelová budova
Východoslovenského múzea Košice,
ktoré bolo realizované s podporou
Európskej únie z Európskeho
fondu regionálneho rozvoja v rámci
Regionálneho operačného programu.
Spoluorganizátor koncertu.

Hudobná esencia zvuku saxofónového kvarteta sa dá prirovnať k čistej a vyváženej vokálnej polyfónii, niet divu, že mnohí autori siahajú po tejto forme a komponujú, či upravujú preň svoje diela plné výrazu a hĺbky. Londýnsky skladateľ **Graham Lynch** skladateľské štúdiá absolvoval doktorátom na King's College, poznatky si obohatil na Royal College of Music a taktiež súkromne u Olivera Kussena. Po skončení štúdií sa na osem rokov presídlil na škótsku vysočinu, kde dozrel jeho hudobný jazyk a začal sa z modernistických prúdov uberať viac k modalite, polyštýlovosti. Jeho sloh sa pohybuje medzi klasickou hudbou a mnohými ďalšími smermi: tango nuevo, flamenco, jazz, či café music. V symfonických kompozíciách badať vplyvy výtvarného umenia (kryštalické štruktúry či farby). O jeho diela javí záujem široká škála svetových interpretov, zvlášť rozmanité komorné zoskupenia. Ocenené boli na mnohých súťažiach a zaznamenané na viacerých CD nahrávkach. Dvojčastová kompozícia pre saxofónové kvarteto **The Pale Dancer** (Bláznivý tanečník) patrí k tým, ktoré zaujmú svojou filozofickou hlbavosťou skĺbenou so zvukovou predstavou rozmanitých tanečných kreácií vyjadrovaných pohybom. K autorom tvoriacim v 20. storočí najmä pre saxofón sa radí francúzsky skladateľ a klavirista **Pierre Lantier**, rodák z Marseille, ktorý vyštudoval slávne parížske konzervatórium a v roku 1937 obdržal i známu Rímsku cenu. Medzi jeho najlepšie práce pre saxofónové zoskupenia patrí **Andante a Scherzetto** pre saxofónové kvarteto. Kontrastné tempové polohy dávajú vo francúzsky lahodnej hudbe zaznieť dvom rôznym náladám, pričom nostalgia prvej sa pokúša vmiešať i do bezstarostne, až humorne ladenej druhej časti. Medzi populárne a často upravované diela **Georga Gershwina** patria jeho **Tri prelúdiá**, pôvodne skomponované v roku 1926 pre klavír. Ide o populárne jazzové vplyvy v klasickej hudobnej forme, ktoré Gershwin priniesol na koncertné pódia. Prvé je založené na rytme brazílskeho baião, druhé zas býva označené ako bluesová uspávanka. Tretie z prelúdií Gershwin nazval ako španielske, badať tu však istý dialóg nástojčivej otázky v tónine es mol a odpovedí v Es dur. Medzi poslucháčsky obľúbených autorov (najmä sakrálnych vokálnych kompozícií) patrí lotyšský skladateľ **Rihards Dubra**. Absolvent lotyšského štátneho konzervatória a Lotyšskej hudobnej akadémie pracuje v súčasnosti ako učiteľ harmónie a kompozície, zastáva i post organistu a kantora v Kostole sv. Márie Magdalény v Rige. Všetky jeho vokálne, či inštrumentálne diela majú vo svojej podstate duchovný obsah. Štýlovo sa pohybuje v oblasti inšpirácií minimalizmu, gregoriánskeho chorálu i renesančnej hudby. Prioritne sa zameriava na vnútorný obsah, až potom na formálne stvárnenie v splynutí viacerých prostriedkov. Pre saxofónové kvarteto v roku 2003 napísal dielo **Lux aeterna** (Svetlo večné), v ktorom sa farebnosť i hudobný vývoj neustále pretvára k novým výrazovým, priam svetelným podobám. **Samuel Barber**, dvojnásobný držiteľ slávnej Pulitzerovej ceny za hudbu, sa zaradil medzi najznámejších amerických skladateľov 20. storočia. Písal najmä orchestrálnu, opernú, zborovú, či klavírnú hudbu. V Európe sa preslávilo jeho Adagio pre sláčiky, ktoré upravil z 2. časti pôvodného Sláčikového kvarteta op. 11 do orchestrálnej podoby. Keď ho slávny A. Toscanini v roku 1938 zaradil do programu svojho koncertu, po prvej skúške sa o ňom výstižne vyjadril slovami: jednoduché a krásne. Britský skladateľ **Timothy Blinko** je profesorom hudby na univerzite v Hertfordshire, kde koordinuje hudobný výskum a supervíziu v oblasti výskumu. Mnohé jeho die-

la sú vysielané na rozhlasových staniciach v Británii a vydávané na CD nosičoch. Medzi jeho novinky patrí skladba **Cartographies** (Kartografy) pre saxofónové kvarteto. Novátorské dielo najmä po stránke rytmického usporiadania prináša koncepcne striedavé metrické štruktúry. Rôzne nepravidelné takty sa opakujú v pásmach a zároveň dochádza k zhustovaniu ich rytmickej energie, čím otvárajú nové možnosti smerovania hudby v štýle postminimalizmu.

Parallax Saxophone Quartet – kvarteto študentiek bakalárskeho a magisterského štúdia na Royal College of Music (RCM - Kráľovská akadémia hudby) v Londýne, ktoré študujú pod vedením Kyla Horcha. Tým, že každá z nich pochádza z iného kúta sveta, je kvarteto ovplyvnené rozmanitými vplyvmi a skúsenosťami. Kvarteto nedávno účinkovalo na koncertoch v Kings Place, v dámskom klube Kensington and Chelsea Women's Club, v Lansdowne klube, Mayfair, the Worshipful Company of Farmers (Ctihodná spoločnosť farmárov), pri príležitosti otvorenia pobočky ABRSM (Združená rada kráľovských hudobných škôl), London Wall, vo Victoria and Albert Museu, pri príležitosti Medzinárodného dňa žien RCM, ako aj na obedňajších recitáloch v kostole St. Mary Abbots na High Street Kensington.

Alžbeta Klasová (1993) sa narodila na Slovensku, v súčasnosti ukončuje magisterské štúdium na RCM. S vďakou prijala štipendium od Nadácie Dr. Michaela Westa. Absolvovala majstrovské kurzy pod vedením Arna Bornkampa, Kennetha Tseho, Larsa Mlekuscha, Marcusa Weissa, Pawela Gusnara, Benceho Szepesiho, Philippeho Portojiea. Medzi jej úspechy patrí 1. cena na Celoslovenskej súťaži konzervatórií v Žiline, cena Deloitte Talent Award, víťazstvo Launchpad Prize, účasť na súťaži o grant Talentov novej Európy 2016. **María Luzuriaga López** (1990) je držiteľkou ceny RCM. Narodila sa v Santanderi v Španielsku, študovala na Centre Études Supérieures de Musique et

Danse, Poitou-Charentes, a v Centro Supérieur de Música del País Vasco, Musikene. María získala štipendium Nadácie Dr. Michaela Westa a dvakrát štipendium Banco Santander. Spolupracovala so súbormi Sax Antiqua a Kuraia. Pôsobila ako asistentka učiteľa saxofónu na Stage de Musique en Savoie, v súčasnosti je v druhom ročníku magisterského štúdia na RCM. **Isabel Stewart-Kasimba** (1994) pochádza zo Sydney (Austrália), v súčasnosti študuje na Royal College of Music v Londýne. Je štipendistkou v štvrtom ročníku bakalárskeho štúdia hudby. Predstavila ako sólistka aj ako hráčka v súbore na rôznych miestach v okolí Sydney a Londýna, vrátane kostola St. Mary Abbots, v rámci cyklu letných recitálov vo farnosti Bushey, Claremont Project, City Recital Hall at Angel Place, the Seymour Center, the Big Top at Luna Park a v Sound Lounge. Isabel s vďakou prijala štipendium Soirée Or. **Jess Martin** (1995) je študentkou štvrtého ročníka RCM, pochádza z Manchesteru v USA. Jess sa pôvodne učila hrať na flaute, predtým než sa v dvanástich rokoch začala učiť hrať na saxofóne. V sedemnástich rokoch jej ponúkli miesto na Hudobnej škole v Chetnam, kde dva roky študovala pod vedením Andrewa Wilsona. Na prvom školskom koncerte hrala „Dark Rain“ – koncert pre 2 saxofóny od Andyho Scotta.

26
APR

OPERNÉ PÊLE-MÊLE

19:00 | Dom umenia

Štátna filharmónia Košice

Leoš Svárovský (CZ), *dirigent*

Sooyeon Kim (KR), *soprán*

Vincenzo Bellini (1801–1835)

Symfónia D dur

Largo

Allegro

Vincenzo Bellini

Ária „Casta Diva“ z opery Norma

Giacomo Puccini (1858–1924)

Capriccio sinfonico, SC 55

Giacomo Puccini

Ária Čo Čo San „Un bel di vedremo“

z opery Madama Butterfly

Léo Delibes (1836–1891)

Suita Sylvia

Intermezzo a Valse lente

Polka Pizzicato

Léo Delibes

Pieseň „Les filles de Cadix“

prestávka

Pietro Mascagni (1862–1945)

Intermezzo z opery L'Amico Fritz

Giacomo Puccini

Ária Lauretty „O mio babbino caro“ z opery Gianni Schicchi

Carl Michael Ziehrer (1843–1922)

Viedenské dievčatá, valčík op. 388

Franz Lehár (1870–1948)

Ária „Meine Lippen sie Küssen so heiss“ z operety Giuditta

Franz von Suppé (1819–1895)

Humoristické variácie „Was kommt dort von der Höh?“

Luigi Arditi (1822–1903)

Pieseň „Il Bacio“

Johann Strauss ml. (1825–1899)

Hlasy jari, valčík pre koloratúrny soprán op. 410

Skladatelia romantizmu vo veľkej miere vyžadovali od svojich poslucháčov znalosť literatúry (napríklad i v programovej hudbe), keďže prevládala poézia a romány. Obecenstvo 19. storočia samozrejme milovalo príbehy a vznikli tak stovky oper a neskôr operiet vo všetkých kultúrnych centrách. Rodák zo sicílskej Catanie - **Vincenzo Bellini** sa od detstva javil ako zázračné dieťa, podobne, ako Mozart, komponoval od 6 rokov. Do tohto raného obdobia spadá aj vznik jeho prvej zo šiestich symfónií – dvojčastovej **Symfónie D dur**. V čase, keď Rossini odložil skladateľské pero sa Bellini – lyrik spomedzi rossiniovskej generácie – zhostil svojich najlepších operných titulov. **Normu** (1831) vytvoril za sedem mesiacov v inšpiratívnom prostredí vidieckeho sídla pri jazere Como u svojej vtedajšej múzy, opernej divy Giuditty Pasta. Fabula vychádza z antiky a rozpráva príbeh tajného manželstva galskej kňažky a rímskeho prokonzula. K najdramatickejšim výstupom opery patrí scéna a kavatína z 1. dejstva „Casta Diva“ (Panna božská). **Giacomo Puccini** ukončil svoje štúdiá na milánskom konzervatóriu inštrumentálnou skladbou **Capriccio sinfonico** v roku 1883, zároveň je to jeho posledné inštrumentálne dielo, odvtedy sa už venoval len opere. Po hudobnej stránke tu docielil veľmi špecifický pucciniovský zvuk, v inštrumentácii určený estetikou na pomedzí talianskeho bel canto a wagnerovského orchestra. V roku 1904 mala premiéru Pucciniho slávna opera **Madama Butterfly**, v ktorej sa inšpiroval japonskou koloristikou ďalekého východu a nachádzame ju aj v hudobných postupoch. K expresívnym číslam opery sa zaradila dojímavá ária opustenej úbohej Čo Čo San z 2. dejstva „**Un bel di vedremo**“, v ktorej spieva, že jedného krásneho dňa sa uzrieme na obláčiku dymu na ďalekom kopci... Burleskná veselohra **Gianni Schicchi** je šibalským florentským príbehom 13. storočia. Vo svojich áriách tu Puccini rozvinul charakterizačné umenie, dokázal cit pre výbornú deklamáciu a ľahkosť, obohatil humorné výstupy o lyrické výjavy mladého páru. Autor veľkých francúzskych baletov **Léo Delibes** vytvoril balet **Sylvia** v roku 1876 podľa Tassovej hry Aminta zo 16. storočia. Skladateľ, ovplyvnený tradíciou francúzskej inštrumentácie, ale i Wagnerovými partitúrami, zanechal aj baletnú suitu, z ktorej k zaujímavým číslam patrí čarovný Valse lente, či efektná Polka Pizzicato. Frivolná pieseň plná španielskeho slnka, rytmu kastanet **Les filles de Cadix** (Dievčatá z Cádiz) z roku 1874 je príbehom troch

laškujúcich dievčat blízko coridy, ktoré prepočuli ponúkanú zlatku bohatého pána, odmietli aj chudáka s mandolínou, lebo majú strach z prehreškov. K pozabudnutým operám veristu **Pietra Mascagniho** patrí **L'amico Fritz** (Priateľ Fritz). Lyrická komédia z roku 1891 prezrádza parížske vplyvy. Intermezzo otvárajúce 3. dejstvo je dramatickým vstupom k rozuzleniu triviálnej zápletky. Vojenský kapelník a neskôr operetný dirigent **Carl Michael Ziehrer** prevzal po smrti J. Straussa ml. vedenie cisárskych viedenských bálů monarchie. Po mnohých životných úspechoch a poctách napokon po rozpade monarchie zomiera v chudobe ranený mŕtvicou. Okrem viacerých viedenských operiet skomponoval okolo 500 tanečných kompozícií, z ktorých asi polovicu tvorili valčíky. Valčík **Viedenské dievčatá** mal svoju premiéru na bále 23. januára 1888. Slávny operetný tvorca **Franz Lehár** sa v poslednom desaťročí svojho života začal orientovať na príbehy so smutným koncom, čo bolo pre operetu novinkou. Láska hrdinov, ktorá nemohla byť z rôznych príčin naplnená, sa odvíja i v jeho poslednom diele **Giuditta** (1934). Dej operety je príbehom dvoch priateľských ľúbostných talianskych dvojíc hľadajúcich šťastie v exotickom prostredí Afriky. Ária Anity z 3. dejstva „**Meine Lippen, sie küssen so heiss**“ (Moje pery bozkávajú tak horúco) je plná vášne a nostalgie. Humoristické variácie „**Was kommt dort von der Höh?**“ (Čo to k nám z hora prichádza?) **Franza von Suppé** sa viažu k starodávnej piesni, v prameňoch sledovateľnej minimálne od 18. storočia. Celá kompozícia začína dramatickým otvorením, po ktorom sa ozve známa melódia, ktorú Suppé neskôr majstrovsky variačne spracováva tak, aby dal vyniknúť rôznym sólovým nástrojom, či nástrojovým skupinám. Milánsky huslista a divadelný riaditeľ **Luigi Arditi** našiel svoju slávu ako operný dirigent nielen po celom Taliansku, ale aj v USA či v Británii, kde viedol seriózne operné orchestre i mnohé promenádne súbory v londýnskych parkoch. Prejavil sa i ako príležitostný skladateľ oper a najmä množstva piesní či vokálnych valčíkov, z ktorých k najslávnejším patrí koloratúrne vyšperkovaný valčík **Il bacio** (Bozk) venovaný Mariette Piccolomini, na text špeciálne napísaný barytonistom Gottardom Aldighieriom. Viedenský kráľ valčíkov **Johann Strauss mladší** povýšil tento sedliacky tanec na hudobnú formu vznešených sál, pri ktorých

sa tvorila politika a uzatvárali vzťahy. Na vrchole kariéry v 80. rokoch 19. storočia sa podujal písať operety a do tohto času (1883) spadá vznik veľkého valčíka **Frühlingsstimmen** (Hlasy jari), ktorý existuje aj v úprave pre koloratúrny soprán.

Leoš Svárovský (1961) je stálym hosťujúcim dirigentom Štátnej filharmónie Košice a Slovenskej filharmónie. V začiatkoch svojej bohatej umeleckej kariéry pôsobil ako šéfdirigent českých i slovenských orchestrov, o. i. Janáčkova filharmónia Ostrava, Filharmónia Brno (v súčasnosti je jej čestným členom), Štátny komorný orchester Žilina, Komorná filharmónia Pardubice, Štátna opera Praha (2003-2005 umelecký riaditeľ). Od roku 2014 je šéfdirigentom v Aichi Central Symphony Orchestra Nagoya, Japonsko. Je pravidelne pozývaný na pódia mnohých hudobných festivalov doma i v zahraničí, je prezidentom MHF Emy Destinnovej v Českých Budejoviach. Pravidelne spolupracuje nielen s českými a slovenskými orchestrami, ale aj s Staatskapelle Dresden, Stuttgarter Philharmoniker, Mozarteum Orchester Salzburg, Bach Collegium München, Residentie Orkest den Haag, RTL Symphony Orchestra Luxembourg, Bruckner Orchester Linz, Orquestra Metropolitana de Lisboa, Shanghai Radio Symphony Orchestra, Radio Symphonie Orkest Utrecht, The Colorado Music Festival Orchestra, Seoul Philharmonic Orchestra, Presidential Symphony Orchestra Ankara, Dortmunder Philharmoniker, Tokyo Metropolitan Symphony Orchestra, Symfonický orchester P. I. Čajkovského v Moskve... Absolvoval množstvo umeleckých zájazdov - so Slovenskou filharmóniou v Japonsku (2003, 2005, 2007, 2010, 2012, 2014, 2015), s Filharmóniou Brno (2011, 2013, 2015), s Pražskou

komornou filharmóniou v Sýrii, Nemecku, Číne, so Symfonickým orchestrom Českého rozhlasu v Nemecku, s Českou filharmóniou v USA... Diskografia L. Svárovského obsahuje viac než 24 CD u rôznych nahrávacích spoločností (Panton, Supraphon, JOD, Thoroform, WEA, Records, New Classic). Od roku 2000 vyučuje na katedre dirigovania na Akadémii múzických umení v Prahe, štúdium oratoriálneho a kantátového dirigovania. V roku 2012 habilitoval na Janáčkovej akadémii múzických umení v Brne.

Kórejská sopranistka **Sooyeon Kim** odštartovala svoju kariéru v roku 2010 s úspešným debutovým recitálom v rámci cyklu koncertných matiné v sále Alice Tully v Lincoln centre v New Yorku. Odvtedy spieva po celom svete na mnohých prestížnych koncertných pódiumoch. Na Medzinárodnom hudobnom festivale vo Viandene v Luxembursku v roku 2013 uviedla Bachianas Brasileiras č. 5 Villa-Lobosa. V roku 2014 dostala pozvanie spievať s Moravskou filharmóniou Olomouc na Galakonzerte v Smetanovej sieni v Prahe. Po úspešnom pražskom debute bola pozvaná účinkovať s tenoristom Jonasom Kaufmannom na Otváracom koncerte prestížneho Medzinárodného hudobného festivalu v Českom Krumlove. Kim, ako mladá nádejná sopranistka, mala možnosť účinkovať s Kórejskou filharmóniou a Filharmóniou v Soule na ich slávnostnom výročnom Galakonzerte v roku 2014. V septembri 2014 účinkovala ako sólistka na ázijskom turné s Filharmóniou nemeckého rozhlasu (Deutsche Radio) v Beethovenovej 9. symfónii, ktorú dirigoval šéfdirigent Karel Mark Chichon. V decembri dostala pozvanie do umeleckého centra Shinjuku v Japonsku, kde mala vlastný vianočný koncert. Vo februári 2015 úspešne debutovala vo Viedni v Zlatej sále Musikvereinu, kde účinkovala ako sólistka na výročnom koncerte Budapeštianskeho symfonického orchestra, ktorý dirigoval Miran Vaupotich. V máji 2015 dostala pozvanie do Tokia do Suntory Hall ako sólistka v Händlovom Mesiaši, kde bolo jej vystúpenie – pre znamenitú koloratúrnu techniku a pôvabný lyrický hlas – vysoko hodnotené. Na jeseň 2015 spievala v Mahlerovej Symfónii č. 2 so Severočeskou filharmóniou Teplice a Thajskou filharmóniou v Bangkoku pod taktovkou talianskeho majstra Alfonsa Scarana. V decembri sa Kim prvýkrát predstavila v Hong Kongu so symfonickým orchestrom Global Symphony Orchestra na ich výročnom galakonzerte vo veľkej koncertnej sále v Hong Kong City Hall. V roku 2016 účinkovala opäť vo viedenskom Musikvereine pri príležitosti 260. výročia Mozartovho narodenia, na koncerte s ňou účinkoval Symfonický orchester MÁV z Budapešti pod vedením Luisa Carlosa Badaia. Jej operní fanúšikovia sa mohli tešiť z jej debutu v Pucciniho opere Madama Butterfly (Čo-Čo-San) v Azerbajdžanskej štátnej opere v apríli 2016. V tom istom roku spievala Poulencovu Gloriu a Schmittov Žalm 47 pod taktovkou majstra Jacquesa Merciera. V roku 2017 účinkovala vo viedenskom Musikvereine s Káhirskou národnou operou. Sooyeon Kim študovala na Juilliard School v New Yorku a na Indiana University v USA.

↙ *čítajte*
hudbu! ↘

hudobný život

- jediný slovenský odborný časopis o klasickej hudbe a jazze
- vyše 40 rokov pravidelne informuje o hudobnom dianí na Slovensku i v zahraničí

www.hudobnyzivot.sk
Informácie a objednávky:
distribucia@hc.sk

30
APR

PAVEL HAAS QUARTET & ROBO ROTH

20:00 | Malá scéna Štátneho divadla Košice

PAVEL HAAS QUARTET

Veronika Jarůšková (CZ), 1. husle

Marek Zwiebel (SR), 2. husle

Jiří Kabát (CZ), viola | **Peter Jarůšek** (CZ), violončelo

Róbert Roth (SK), číta z knihy J. Barnes

Dmitrij Šostakovič (1906–1975)

Sláčikové kvarteto č. 2, A dur op. 68

Overture: Moderato con moto

Recitative and Romance: Adagio

Valse: Allegro

Theme with Variations: Adagio

Dmitrij Šostakovič

Sláčikové kvarteto č. 7 fis mol, op. 108

Allegretto, att.

Lento, att.

Allegro-Allegretto (Adagio)

Julian Barnes (1946)

Šum času (výber z literárneho diela)

BARNES, Julian: Šum času (preklad Ján Litvák) Bratislava: Artforum, 2016. Pre Konvergencie & majstra Róberta Rotha vybral Andrej Šuba.

Obdobie rokov 1936 až 1948 bolo pre **Dmitrija Šostakoviča** časom najväčších útrap, ktoré mu uštedril diabolský stalinovský režim v podobe nezmyselných verejných atakov v tlači, zneváženíu jeho symfónií i opery *Lady Macbeth*. Autor sa nachádzal v hlbokom duševnej kríze a snažil sa „prežiť“ aj svojou hudbou. Svoje **Druhé sláčikové kvarteto A dur op. 68** komponoval za rekordných 19 dní počas vojny v septembri roku 1944 v Ivanove, vzdialenom od Moskvy asi 300 km. Premiérovane bolo hneď v novembri Beethovenovým kvartetom v Leningrade, dedikované je sovietskemu skladateľovi Vissarionovi Šebalinovi. V tom čase mal autor hotových osem zo svojich 15 symfónií a ďalších 13 kvartet sa zrodilo veľmi rýchlo po sebe. Dĺžkou (takmer 35') sa však blíži k poslednému a najdlhšiemu Šostakovičovmu kvartetu. Pôdorys kvarteta sa hlási k Beethovenovským koncepciám, melodika je vraj alúziou na židovské klezmerské intonácie zozbierané na dedinách západného Ruska a Ukrajiny ešte v 20. rokoch 20. storočia. Úvodná časť vyviera zo sonátovej formy, hudobný prúd je tu však neobyčajne mohutný, oduševnený a pevný. Recitatív tento tok preruší lyrickým charakterom, najmä v línii prvých huslí, ktoré cez rozmanité septakordy prechádzajú názvukmi harmónie chrámových pravoslávnych spevov, blízkovýchodných zaklínadiel, či hudby J. S. Bacha. Záver druhej časti nachádza napokon upokojenie v romantickom zvuku. Trojdobý pravidelný pulz valčíka v spojení s jemným zvukom všetkých nástrojov vyznieva úchvatne, priam mrazivo mysteriózne. Finále krúži okolo hlavnej tóniny A dur, záver diela však odchádza v jeho smutnejšej paralele (a mol). To, čo sa tu v skutočnosti odohrá, je dráma a Finále je preniknuté psychologicky celou emočnou váhou výpovede Šostakoviča pre daný čas, keď sa nemohol slobodne vyjadrovať slovami. Vznik najkratšieho, **Siedmeho sláčikového kvarteta fis mol** Dmitrija Šostakoviča je úzko prepojený s úmrtím jeho prvej manželky Niny Vasilievny Vazarovej po ťažkej chorobe a následnej náročnej operácii (rakovina hrubého čreva) v roku 1954. Táto bolestnosť životných spomienok sa pretavila do výberu tóniny diela – fis mol ako symbol pichľavej, ostrej bolesti. Skladateľ tvoril dielo od leta 1959 a dokončil ho v roku 1960. Premiérovane bolo taktiež Beethovenovým kvartetom v máji v Leningrade. Je tu ideová spojitosť s jeho 11. symfóniou a 1. violončelovým koncertom, ktoré vznikli v rovnakom čase. Siedme kvarteto je výjavom „na jeden dych“, odohrá sa bez prerušenia a aj tu je možné vnímať jasný formálny pôdorys tradičných hudobných foriem. Allegretto je vytvorené na báze sonátovosti, Lento na piesňovej forme ABA a tretia časť je vystavaná z dvoch dielov, v ktorých je ukrytý kryptogram Šostakovičovho mena – DSCH. Siedme kvarteto je plné protichodných nálad, odrážajúcich zrejme vzájomný manželský život s Ninou, strieda sa tu humor, smútok, nervozita (pizzicato) i snivosť. Záver sa premení na minimalistický vír neustáleho opakovania štyroch krátkych motívov uvádzajúci až do hypnotického stavu, ktorý nás preniesie z bdelého sveta do nostalgického spánku, kde počuť len tlkot srdca. Náhle neočakávané, až desivé vyrušenie akoby brechotom zúrivého psa sa stupňuje, aby definitívne skonalo v záverečnom zlome (morendo).

Súčasný anglický spisovateľ a novinár **Julian Barnes**, laureát Man Bookerovej ceny, patrí v dnešnej záplave literárneho braku medzi kvalitných autorov. Ústrednou postavou jeho najnovšieho románu

Šum času je práve ruský hudobný skladateľ Dmitrij Šostakovič, kedysi zatracovaný, či oceňovaný. Spolu so Šostakovičom ožívajú na stránkach románu takí veľikáni ako Prokofiev i Pasternak a ďalšie dobové postavičky (maršáli, osobní šoféri, manželky, milenky i prostitútky, ako i Stalinovi zákeráci). Dielo je plné silných výpovedí, pátrajúcich najmä po pravde. Cez osobné Šostakovičovo rozprávanie sa v diele čitateľa konfrontujú so skladateľovými osobnými životnými peripetiami, ale i s vojnovou atmosférou a desivým vládnyim režimom. Barnesov román sa nesie v duchu ľahkého šibalstva i vznešenej noblesy, v každom prípade približuje Šostakoviča v pútavom životnom príbehu. Pre vydavateľstvo Artforum jeho nedávne slovenské vydanie redigoval muzikológ Andrej Šuba.

Pavel Haas Quartet založila v roku 2002 Veronika Jarůšková s violistom Pavlom Niklom (bol členom do roku 2016). Od roku 2004 na pozíci 2. huslí pôsobili Kateřina Gemrotová Penková, Marie Fuxová a Eva Karová Krestová. Po víťazstve na súťažiach Pražská jar a Premio Paolo Borciani v talianskom Reggio Emilia v roku 2005 sa Pavel Haas Quartet rýchlo etabloval medzi najvýraznejšie svetové komorné súbory súčasnosti. Kvarteto vystupuje v najvýznamnejších koncertných sálach po celom svete a nahralo sedem CD, ktoré sú vysoko oceňované. Členovia súboru študovali u legendárneho violistu Smetanovho kvarteta Milana Škampu. V roku 2007 European Concert Hall Organisation (ECHO) označila Pavel Haas Quartet ako jednu z „Rising Stars“ (vychádzajúcich hviezd). Súbor tak dostal jedinečnú príležitosť predstaviť sa na koncertoch vo významných koncertných sálach. V rokoch 2007–2009 sa súbor zúčastnil programu BBC New Generation Artists a v roku 2010 získal mimoriadne štipendium od nadácie Borletti-Buitoni Trust. Pavel Haas Quartet exkluzívne nahráva pre spoločnosť Supraphon. Už nahrávací debut (Leoš Janáček – Sláčikové kvarteto č. 2 „Listy dôverných“, Pavel Haas – Sláčikové kvarteto č. 2 „Z Opičích hor“, 2006) priniesol súboru jeho prvú cenu Gramophone Award. Denník The Daily Telegraph ho ocenil ako CD roku. Druhou nahrávkou potom súbor doplnil kompletnú tvorbu sláčikových kvartet oboch skladateľov. Za album s oboma Prokofievov-

vými kvartetami a Sonátou pre dve husle súbor získal prestížnu cenu francúzskej kritiky Diapason d'Or de l'Année 2010. Neskôr, za nahrávky Dvořákových kvartet (Americké F dur, op. 96 a G dur, op. 106) získalo kvarteto ocenenie Gramophone Award „Recording of the Year“ (2011). V roku 2014 získalo kvarteto ďalšiu cenu Gramophone Award za nahrávku Sláčikového kvarteta d mol „Smrť a dievča“ a Sláčikového kvinteta (spolu s nemeckým violončelistom Danjulo Ishizaka) Franza Schuberta. Predposledný album s oboma Smetanovými sláčikovými kvartetami (2015) zaistili telesu ďalšie ocenenie Gramophone Award, ako aj cenu BBC Music Magazine Award. V roku 2017 vydali dve Dvořákové kvintetá spolu s klaviristom Borisom Giltburgom a violistom Pavlom Niklom.

Róbert Roth (1972) začína v Detskej rozhlasovej dramatickej družine. Na Konzervatóriu v Bratislave vyštudoval hudobno – dramatický odbor, ktorý absolvoval v roku 1993. Od roku 1996 bol stálym hosťom Činohry SND. Členom Činohry Slovenského národného divadla je od roku 2000. V tom istom roku bol nominovaný na prestížne ocenenie DOSKY 2000 za rolu Ariela v Shakespearovej Búrke. V SND hral aj v ďalších dvoch Shakespearových hrách – Antonius a Kleopatra, Trojkráľový večer, alebo čo len chcete (šašo Feste), na Bratislavskom hrade zase v Kupcovi benátskom (Gratiano). Stvárnil Jarryho Tatka Ubu, za ktorého získal v Česku cenu za herecký výkon, Arthura v Mrožekovom Tangu. Za Šabrina v adaptácii Dostojevského próz (Cudzia žena a muž pod posteľou) získal nomináciu na DOSKY 2006. Celkovo bol na DOSKY nominovaný sedem krát. V roku 2008 získal DOSKY za postavu Hamleta v rovnomennej inscenácii SND. Cena Nadácie Tatra Banky za umenie 2008. Predstavenie Činohry SND Hollyroth získalo 2 ocenenia (Špeciálna Cena poroty a Cena študentskej poroty) na festivale Nová dráma 2010. Ten istý titul získal cenu DOSKY 2010 za najlepšie mužský herecký výkon. Incenácia si odniesla aj DOSKY 2010 ako najlepšia inscenácia sezóny 2009/2010. Krištáľové krídlo získal v kategórii Divadlo a audiovizuálne umenie v roku 2010. Róbert Roth pôsobil v Divadle Jána Palárika v Trnave, v Divadle Nová scéna v Bratislave (1993–1996), v Bábkovom divadle v Žiline (1996–1997) a v Činohre Slovenského národného divadla (od roku 2000).

04
MÁJ

LENÁRD & MRÁČEK

19:00 | Dom umenia

Štátna filharmónia Košice

Ondrej Lenárd (SK), *dirigent*

Jan Mráček (CZ), *husle*

Johannes Brahms (1833–1897)

Koncert pre husle a orchester D dur, op. 77

Allegro non troppo

Adagio

Allegro giocoso, ma non troppo vivace

prestávka

Antonín Dvořák (1841–1904)

Symfónia č. 8 G dur, op. 88

Allegro con brio

Adagio

Allegretto grazioso

Allegro ma non troppo

Postava **Johannesa Brahmsa** symbolizuje v 19. storočí istotu tradície nemeckej hudby, ku ktorej sa sám veľmi vedome hlásil názorovo i formovou podobou svojich diel. Bolo to takmer v tom istom čase, keď Wagner zápasil o hudobnú drámu budúcnosti a Liszt prinášal novinky programovo ladených orchesterálnych symfonických básní. Koncert ako forma prešiel od svojho zrodu už viac ako dvestoročnú cestu a skladatelia 19. storočia mohli voľiť medzi virtuóznou exhibíciou, či vnútornou výpoveďou. K odhodlaniu napísať koncert pre husľový sólistický part sa Brahms (ako klavirista) nechal inšpirovať blízkym priateľom a významným nemeckým huslistom tých čias – Josephom Joachimom (1831–1907). Vďaka mu za mnohé praktické rady a napokon mu svoj skladateľsky ťažko vybojovaný **Koncert pre husle a orchester D dur, op. 77** venoval. Brahms – symfonik – sa nezaprel pri koncepcii všetkých svojich koncertov. Sólový part huslí je podriadený celkovému hudobnému toku a i keď je pretkaný technickými problémami, nevystavuje ich na obdiv, ale akoby ukrýva do hudobného pradiava. Je to svedectvo hlbšieho cieľa, ktorý v časoch kultu virtuozity odrádzal mnohých profesionálov a prekvapoval kritikov. Brahmsov husľový koncert mal premiéru na Nový rok 1879 v lipskom Gewandhause a odvtedy sa spomína známe vyjadrenie dobovej kritiky, že je to „koncert proti husliam“. Jeden zo slávnych husľových virtuózov tých čias – Pablo de Sarasate ho odmietol hrať týmito slovami: „*Vari si nemyslíte, že som natoľko klesol, aby som stál na pódiu s husľami v ruke, zatiaľ čo hobj hrá jedinú melódiu v celej skladbe?*“ Do dnešných čias je dielo považované za jeden z najnáročnejších husľových koncertov, azda za najvyššie kritérium technických a interpretačných možností sólistu. **Antonín Dvořák** – jeden z najušľachtilejších skladateľov romantizmu, ktorý sa cez neľahké životné i vnútorné zápasy prepracoval do rýdzej podoby umeleckej i človečenskej. V období písania svojej **Symfónie č. 8 G dur, op. 88** sa stáva zrelou osobnosťou, ktorá už našla odpovede na všetky základné otázky života. Symfóniu tvoril vo svojom obľúbenom vidieckom letnom sídle vo Vysokej, čo jej dodalo výrazný pastorálny a ľudovo-národný kolorit. Obraz života je v nej zakódovaný aj v neustálej premenlivosti nálad a bohatstve melodickej nápadov. Formálna stránka štvorčasťovej symfonickej architektúry sa zdá byť na prvý pohľad tradičná. Autor však sám priznáva, že jeho zámerom bolo vytvoriť dielo v iných než obvyklých, všeobecne uznaných a používaných formách. Už v prvej časti prekvapí vloženie elegickéhó témy na úvod každého z dielov sonátovej formy, ako by každú otvoril hymnus prírodnej velyby. Všetky vytvorené témy sa prelínajú zámerne tak, že sa nedá určiť ich hierarchia. Druhá časť symfónie – Adagio vyznieva ako fantastický kaleidoskop premenlivých nálad a obrazov s tou najfarebnejšou inštrumentáciou. Tanečne ladená tretia časť prináša nádych melancholickej valčíkovej melodiky so stredným dielom, v ktorom sa Dvořák cituje melódiou Toníkovej árie „Tak mladé děvčátko, tak starý muž“ z opery Tvrdé palice. Finálnu časť Dvořák uvádza fanfárou sólových trúbok. Z nej sa zrodí téma, ktorú rozmanito obmieňa, akoby spojil sonátový a variačný princíp do jedného celku. Túto majestátnu symfóniu bolo dopriate Dvořákovi dirigovať vo februári 1890 v pražskom Rudolfiné a následne na jar i v Londýne, v oboch prípadoch bola uvítaná s neopísateľným jasným nadšením publika, ktoré podľa slov skladateľa tieskalo po každej časti. Kritika ocenila najmä konečne zaznamenaný posun vo vývoji formy symfónie od čias Beethovena. Za mnohé o tom vy-

povedá i úryvok z príspevku Eduarda Hanslicka v Neue freie Presse zo 6. januára 1891: „Celé toto Dvořákovovo dílo, jež patří k jeho nejlepším, lze chválit za to, že není pedantické, ale při vší uvolněnosti nemá zároveň k ničemu tak daleko jako k naturalismu. Dvořák je vážným umělcem, který se mnohému naučil, ale navzdory svým vědomostem nepozbyl spontánnost a svěžest. Z jeho děl mluví originální osobnost a z jeho osobnosti vane osvěžující dech něčeho neopotřebovaného a původního.“

Šéfdirigent Symfonického orchestra Českého rozhlasu **Ondrej Lenárd** (1942) je jedným z popredných reprezentantov slovenského interpretačného umenia. Po ukončení Vysokiej školy múzických umení v Bratislave (trieda Prof. Rajtera) pôsobil v Slovenskom národnom divadle ako dirigent, neskôr ako šéfdirigent a šéf opery. Súčasne, v rokoch 1977-1990, zastával post šéfdirigenta Symfonického orchestra Slovenského rozhlasu v Bratislave a tiež post stáleho hosťujúceho dirigenta v Japan Shinsei Symphony Orchestra v Tokiu (v roku 1993 sa stal šéfdirigentom tohto telesa). V rokoch 1991-2001 pôsobil v Slovenskej filharmónii ako šéfdirigent, od roku 1993 ako umelecký riaditeľ. O. Lenárd počas svojej bohatej umeleckej kariéry spolupracoval s celým radom popredných európskych operných sólistov a instrumentalistov a s renomovanými opernými scénami, ako napr. Viedenská štátna opera, Houston Grand Opera, Teatro Lirico v Barcelone, Štátna opera v Budapešti, Teatro San Carlo v Neapole, Národné divadlo a Štátna opera v Prahe. Hostoval v Kanade,

Brazílii, USA, Japonsku. V roku 1998 bol ocenený Rádom Ľudovíta Štúra, v roku 2002 prijal čestný doktorát Univerzity Mateja Bela. O. Lenárd má na svojom konte viac ako tisíc rozhlasových nahrávok, jeho diskografia obsahuje nahrávky pre spoločnosti OPUS, Naxos, Marco Polo a HNH International. Šéfdirigentom SOČR v Prahe je od sezóny 2011/2012, so Štátnou filharmóniou Košice nadviazal opätovne spoluprácu v roku 2016.

Huslista **Jan Mráček** (1991) patrí medzi najúspešnejších českých huslistov mladej generácie. Je víťazom Kocianovej husľovej súťaže (2005), medzinárodnej súťaže Beethovenov Hradec (2009), súťaže Stefanie Hohl Violinwettbewerb (Viedeň, 2010) a prestížnej husľovej súťaže Fritza Kreislera (Viedeň, 2014). Študoval na Pražskom konzervatóriu a v súčasnosti študuje na Hudobnej univerzite vo Viedni. Absolvoval medzinárodné interpretačné kurzy pod vedením významných huslistov ako napr. G. Lipkind, I. Haendel, V. Hudeček a iní. Od roku 2008 je členom Lobkowitz tria, s ktorým získal 1. cenu na medzinárodnej súťaži J. Brahmsa v Rakúsku. V roku 2011 sa stal najmladším sólistom (20 ročný) Symfonického orchestra Českého rozhlasu, od roku 2012 pôsobí ako asistent na Akadémii Václava Hudečka. Ako sólista spolupracoval s mnohými symfonickými orchestrami, z ktorých menujme napr. Česká filharmónia, Symfonický orchester hl. m. Prahy FOK, Český národný symfonický orchester.

**CAPPELLA MARIANA
- TALIANSKÉ NEBO****18:00 | Kostol Najsvätejšej Trojice
(Premonštráti)****CAPPELLA MARIANA (CZ)****Vojtěch Semerád**, *tenor, umelecký vedúci***Barbora Kabátková**, *soprán***Tomáš Lajtkep**, *tenor* | **Jaromír Nosek**, *bas***Richard Šeda**, *clink* | **Jakub Kydlíček**, *flauty***Ondřej Sokol**, *trombón* | **Petr Budín**, *dulcián***Sebastian Knebel**, *organ***Giovanni Bassano** (?1561–1617)

Laetentur coeli à 8

*Concerti ecclesiastici a cinque, sei, sette, otto & dodeci voci... libro secondo (Benátky, 1599)***Giovanni Paolo Cima** (1570–1622)

Sonata à 4

*Concerti ecclesiastici a' una, due, tre, quattro voci (Miláno, 1610)***Claudio Monteverdi** (1567–1643)

Confitebor tibi domine II

*Selva morale e spirituale (Benátky, 1641)***Giovanni Bassano**

Fantasia VIII à 3

*Fantasie a tre voci, per cantar et sonar con ogni sorte d'istrumenti (Benátky, 1585)***Heinrich Isaac** (?1450–1517)

Tota pulchra es

*rukopisné výskyty a vydanie tlačou v traktáte Henricus Glareanus: Dodecachordon (Bazilej, 1547)***Girolamo Frescobaldi** (1583–1643)

Canzon V à 3

Il primo libro delle canzoni... accomodate per sonare ogni sorte de stromenti (Rím, 1628)

Tomás Luis de Victoria (1548–1611)

Ne timeas Maria

Motecta, que partim quaternis, partim quinis, alia senis, alia octonis vocibus concinuntur (Benátky, 1572)

Salomone Rossi (?1570–1630)

Sonata in dialogo detta la Viena

Il terzo libro de varie sonate, sinfonie, gagliarde, brandi e corrente (1623)

Georgius Prenner (?1550–1594)

O, Rex gloriae

Thesaurus musicus (Norimberg, 1564)

Giovanni Pierluigi da Palestrina/ Giovanni Bassano

Veni dilecte mi

Motetti, madrigali, et canzoni francese... diminuiti per sonar con ogni sorte di stromenti (Benátky, 1591)

Nicolaus Zangius (1570–1619)

Magnificat à 6

(Praha, 1609)

Taliansko sa naprieč stáročiami a umením stalo kolískou mnohých prelomových zrodov. Tak ako pre výtvarníkov má jas talianskeho neba neopakovateľnú žiaru a ovplyvňuje farebnosť obrazov, v literatúre od čias Danteho a ďalších platónsky vnímajúcich literátov dovoľuje Nebu, či jeho odrazu s úžasom nazerať. Podobne talianska hudba má svoje nebeské zvuky a svojich patrónov, ktorí neváhali posúvať a prehlbovať hudobné Nebo už tu na Zemi. K najpozoruhodnejším a najpôvabnejším hudobno-dejinným zlomom patrí čas raného baroka skrze dozvuky renesancie. Čas hlbokej symboliky, rétorických figúr, sladko znejúcich nástrojov, oscilácie medzi svetom „starých“ a „nových“ tónin, samozrejmom a všade prítomnou proporčnosťou dvojdobého – ľudského kroku a trojdobého Božského tanca... Pre hudbu sa hlavné dianie odohráva medzi Florenciou, Rímom a Benátkami. Nezabúdajme však ani na silnú kultúrnu blízkosť dobovej „Italie“ a „Bohémie“ a na výskyt množstva talianskych diel v prostredí českých dvorov a chórov. Benátčan **Giovanni Bassano** patrilo od mladosti k najlepším cinkistom (tal. cornetto) týchto čias a svoje majstrovstvo dával do služieb Chrámu sv. Marka. Zanechal dôležitú príručku vtedajšej ornamentálnej praxe pre hru na hudobných nástrojoch (1585). Mnohé zo svojich diel vydal tlačou, a tak sa dochovali jeho motetá, duchovné koncerty v štýle benátskej polychórie – napr. osemhlasné dvojzborové **Laetentur coeli** (Radujte sa, Nebesia!), svetské madrigaly, canzonetty, ale i čisto inštrumentálna hudba: fantázie – **Fantasia VIII à 3**, či ricercary. Práve tu môžeme obdivovať jeho hlbokú znalosť kontrapunktického myslenia. Palestrinove moteto **Veni dilecte mi** (Prišiel som láska) spolu s ďalšími si Bassano upravil ešte počas jeho života pre sólový hlas s organovým sprievodom a opatrilo ho úžasnými inštrumentálnymi diminúciami, ktoré vydal v Benátkach tlačou. Medzi talentovaných milánskych autorov patrilo **Giovanni Paolo Cima**, ktorý

od roku 1595 viedol hudobné dianie v kostole Santa Maria presso San Celso. Kompozične sa venoval najmä forme duchovných koncertov, ktoré publikoval v roku 1610. Je považovaný za prvého autora, ktorý vydal tlačou triové sonáty a pristupoval k tejto forme veľmi inovatívne. Žiarivá hviezda talianskeho neba – **Claudio Monteverdi** sa po predčasnej smrti milovanej manželky Claudie (+1607) venoval naplno hudbe a výchove dvoch synov. Neúnavne tvoril najmä madrigaly a opery. V roku 1613 z Mantovy presídlil do Benátok, neskôr v roku 1633 sa stal kňazom. Ako po celý život i na jeho sklonku doložil svoje skladateľské majstrovstvo, tentokrát v oblasti chrámovej hudby, vydaním obsiahlej zbierky *Selva morale e spirituale* (Morálny a duchovný les). Obsahuje duchovné madrigaly, omše, skladby v koncertantnom štýle, kombinujúce vokálne i inštrumentálne hlasy a taktiež sólové skladby. Zvlášť sa tu vynímajú aj viacnásobné zhudobnenia niektorých žalmov, neraz preniknuté melodikou svetských melódií, ako napríklad v 111. žalme **Confitebor tibi, Domine** (Oslavovať Ťa chcem, Pane) existujúcim vo viacerých Monteverdiho pozoruhodných spracovaniach. K rýdzo renesančným dielam flámskeho majstra **Heinricha Isaaca**, ktorý ale svoje najplodnejšie roky prežil na talianskom území, sa radí 4-hlasné moteto **Tota pulchra es** (Celá krásna si) určené ako antifóna k sviatku Narodenia Panny Márie. Textovo je tradične koncipované ako spojenie oslavných textov na milovanú z biblickej Piesne piesní, pričom ústrednou postavou hodnou ospievania je tu samotná Matka Božia. Hudba je prepojením duchovnej lásky z pera muža, ktorý najprv poznal i tú pozemskú. **Girolamo Frescobaldi**, organista z Ferrary, sa postupne prepracoval na jedného z najplyvnejších rímskych organiztov Baziliky sv. Petra. Svojou rozsiahlou tvorbou sa radí k najväčším ranobarokovým talianskym majstrom. V Ríme vydal Prvú knihu canzón, v ktorej demonštruje svoje zrelé kontrapunktické majstrovstvo. Azda najvýznamnejší španielsky renesančný skladateľ **Tomás Luis de Victoria** sa odobral z Avilly na štúdiá duchovnej hudby do Ríma na slávne **Collegium Germanicum**, kde sa spoznal s najdôležitejšími hudobníkmi tých čias (študoval s oboma synmi Palestrínu). Počas štúdií sa v rokoch 1569-1574 stal kapelníkom rímskeho Kostola Santa Maria in Monserrato a práve v tom čase vydáva svoju prvú zbierku motet (1572) s dedikáciou vtedajšiemu podporovateľovi kardinálovi Ottovi von Truschess: „*Komu inému mám venovať tieto kusy umenia a piety, než Vám, ktorý ste celý život zasvätili božskému kultu a boli ním po celý život*“

tak posilňovaný! “. Rané moteto 24-ročného génia **Ne timeas, Maria** (Neboj sa, Mária), určené k sviatku Zvestovania Pána, vyviera z talianskej inšpirácie koncentrovanej duchovnosti a čistoty. Slávny židovský huslista a skladateľ **Salomone Rossi** je späť s mantovským dvorom viacerých pánov rodu Gonzaga. V roku 1606 mu Vincenzo Gonzaga udelil zvláštne právo objavovať sa na verejnosti bez žltého znaku, ktorý museli ostatní Židia nosiť. V roku 1612 si Salomoneho skupinu pozval na svoj dvor Alessandro, vojvoda z Mirandoly a Salomone pôsobil na jeho dvore takmer desaťročie. Okrem hebrejskej duchovnej vokálnej hudby žalmov (Šalamúnov sen) zanechal aj pozoruhodné inštrumentálne kompozície, prezrádzajúce nové – ranobarokové prúdenie. **Sonata in dialogo detta Viena** je štylizovaným rozhovorom dvoch „nástrojov“, svojou závažnosťou určite hodným hudobného zvečnenia. Kňaz – skladateľ a činný kopista – **Georgius Prenner** patrí ku skladateľom pohybujúcim sa okolo pražského a viedenského cisárskeho dvora, neskôr Kláštora sv. Doroty vo Viedni. Do hudobnej tvorby sa zapísal najmä kompozíciou motet, ktoré boli vydávané v Nemecku i v Taliansku. Jedným z nich je moteto **O, Rex gloriae** (Ó, Kráľ slávy). Pôvodom nemecký skladateľ **Nicolaus Zangius**, narodený v Augsburgu, sa na pražskom dvore Rudolfa II. zoznámil s Karlom z Lichtenštejna, ktorý sa začiatkom 17. storočia bežne pohyboval medzi svojimi rezidenciami na juhu Moravy a vstúpil na čas do jeho služieb ako kapelník. Ku kľúčovým rezidenciám Lichtenštejna patrili Lednice a Valtice, kde približne dvanásť hudobníci často pobývali a hrávali pri všetkých reprezentačných príležitostiach. Zangius prežil vďaka kontaktom s dvorom Lichtenštejnovcov väčšinu života na Morave a zomrel v Olomouci. Slávnostný 6-hlasný **Magnificat** je skvelou vokálno-inštrumentálnou ranobarokovou kompozíciou, ktorej vznik sa viaže ešte k rudolfínskej Prahe.

Cappella Mariana je komorný vokálny súbor, ktorý sa špecializuje na interpretáciu stredovekého viachlasu, renesančnej polyfónie a vokálnych diel raného baroka. Súbor vznikol v roku 2008 a ako jeden z mála vokálnych súborov v Česku sa zameriava na uvádzanie „zabudnutých“ diel vrcholnej vokálnej polyfónie z talianskej, flámskej či anglickej renesancie. Umelecky zastrešuje koncertný cyklus pod názvom „Pôstne piatky“, naväzujúci na tradíciu hudobných predstavení v Kostole u Křížovníků pri Karlovom moste. Členmi súboru sú medzinárodne renomovaní speváci, ktorí pravidelne spolupracujú so súborom Collegium Marianum a vystupujú na prestížnych európskych festivaloch (napr. Festival de Sablé, Festival Baroque de Pontoise, Tage Alter Musik Regensburg, Bachfest Leipzig, Mozartfest, Pražská jar, Mitte Europa či Bolzano Festival Bozen). Venujú sa aj interpretácii barokovej a predromantickej hudby, účinkujú na českých aj zahraničných pódiumoch so súbormi ako Bach Collegium Japan, Collegium Vocale Gent, Tiburtina Ensemble, Collegium 1704 a Douce Memoire. V decembri 2012 ansámbl vydal svoju profilovú nahrávku pod názvom Sacrum et Profanum.

Súbor pôsobí pod vedením **Vojtěcha Semeráda**, ktorý po ukončení štúdiá na Karlovej univerzite v Prahe a Conservatoire national supérieur v Paříži, pokračuje na Pápežskom inštitúte Musica Sacra v Ríme a ďalej si prehĺbuje štúdium od gregoriánskeho chorálu až po renesančnú polyfóniu.

KABARET NORMALIZÁCIA ALEBO MODLITBA PRE MARTU

19:00 | Kasárne/Kulturpark

Matúš Bachynec, *réžia*

Lucia Mihálová, *dramaturgia*

Ján Husár, *scéna a kostýmy*

Juraj Letenay, *pohybová spolupráca*

Účinkujú:

Monika Potokárová (SK)

Silvia Holečková (SK), *a. h.*

Daniel Žulčák (SK), *a. h.*

Ať mír dál zůstává s touto krajinou.

*Zloba, závist, zášť, strach a svár,
ty ať pomínou, ať už pomínou.
Teď když tvá ztracená vláda věcí tvých
zpět se k tobě navrátí, lide, navrátí.*

*Z oblohy mrak zvolna odplouvá
a každý sklízí setbu svou.
Modlitba má ta ať promlouvá k srdcím,
která zloby čas nespálil
jak květy mráz, jak mráz.*

Ať mír dál zůstává s touto krajinou.

*Zloba, závist, zášť, strach a svár,
ty ať pomínou, ať už pomínou.
Teď když tvá ztracená vláda věcí tvých
zpět se k tobě navrátí, lide, navrátí...*

V komornej inscenácii na motívy života a tvorby Marty Kubišovej vzniká obraz kontroverznej doby a neľahkých osudov umelcov, ktorí mali odvahu vzoprieť sa režimu.

Marta Kubišová bola v šesťdesiatych rokoch minulého storočia členkou populárneho spevákkeho tria Golden Kids spolu s Helenou Vondráčkovou a Václavom Neckářom. Trikrát sa stala víťazkou diváckej ankety Zlatý slávik. Bleskovú kariéru Golden Kids prerušili tvrdé normalizačné opatrenia. Kvôli sfalšovanej pornografickej fotomontáži dostala Kubišová od komunistickej strany zákaz umeleckej činnosti. Na návrat do spevákkej kariéry musela čakať takmer dvadsať rokov. V období zákazu pracovala vo fabrike na výrobu vrecúšok na hračky a vo Výstavbe sídlisk. Po celý čas čelila systematickému šikanovaniu zo strany vlády. Okrem toho sa musela vyrovnat s viacerými osobnými traumami. Prekonala klinickú smrť, potratila, jej prvý manžel emigroval do USA... A napriek tomu mala stále dosť vnútornej sily, aby si stála za svojimi presvedčeniami a neprestajne sa vyhraňovala voči režimu. V roku 1977 sa stala signatárkou a hovorkyňou Charty 77, čo prispelo k ďalšiemu, zvýšenému sledovaniu ŠtB. Po dlhej spevákkej odmlke vystúpila na verejnosti 1. decembra 1988 na demonštrácii pri príležitosti 40. výročia vyhlásenia Deklarácie ľudských práv a 21. novembra 1989 počas Nežnej revolúcie z balkóna budovy Melantrichu na Václavskom námestí, kde zaspievala Modlitbu pro Martu. Práve pieseň Modlitba pro Martu sa stala jedným zo symbolov odporu proti vpádu sovietskych vojsk do Československa.

Marta Kubišová je jednou z najvýnimočnejších osobností našej nedávnej histórie. Jej vytrvalosť a neoblomnosť si zaslúžia veľké uznanie a obdiv aj dnes. Inscenácia venovaná Kubišovej odkazu nie je len politickým kabaretom, ale najmä príbehom ženy, ktorá svojím pevným charakterom inšpiruje generácie umelcov a aj všetkých, ktorí sa neboja postaviť za svoje názory.

Počas predstavenia sa na javisku fajčí.

19:00 | Východoslovenská galéria**Miki Skuta** (SK), *klavír***Johann Sebastian Bach** (1685–1750)

Goldberg-Variácie, BWV 988

*Aria**Variatio 1 a 1 Clav.**Variatio 2 a 1 Clav.**Variatio 3 Canone all Unisono a 1 Clav.**Variatio 4 a 1 Clav.**Variatio 5 a 1 ovvero 2 Clav.**Variatio 6 Canone alla Seconda a 1 Clav.**Variatio 7 a 1 ovvero 2 Clav.**Variatio 8 a 2 Clav.**Variatio 9 Canone alla Terza a 1 Clav.**Variatio 10 Fughetta a 1 Clav.**Variatio 11 a 2 Clav.**Variatio 12 Canone alla Quarta**Variatio 13 a 2 Clav.**Variatio 14 a 2 Clav.**Variatio 15 Canone alla Quinta a 1 Clav. Andante**Variatio 16 Ouverture a 1 Clav.**Variatio 17 a 2 Clav.**Variatio 18 Canone alla Sexta a 1 Clav.**Variatio 19 a 1 Clav.**Variatio 20 a 2 Clav.**Variatio 21 Canone alla Settima**Variatio 22 alla breve a 1 Clav.**Variatio 23 a 2 Clav.**Variatio 24 Canone alla Ottava a 1 Clav.**Variatio 25 a 2 Clav.**Variatio 26 a 2 Clav.**Variatio 27 Canone alla Nona a 2 Clav.**Variatio 28 a 2 Clav.**Variatio 29 a 1 ovvero 2 Clav.**Variatio 30 Quodlibet a 1 Clav.**Aria da Capo*

Johann Nikolaus Forkel opisuje vznik **Goldbergových variácií** v životopise **Johanna Sebastiana Bacha** z roku 1802 touto epizódou: „Gróf Keyserling, bývalý veľvyslanec Ruska v Sasku, často navštevoval Lipsko. Johann Gottlieb Goldberg, jeden z jeho sluhov, bol talentovaný mladý čembalista, žiak Wilhelma Friedemanna Bacha a neskôr aj samotného Johanna Sebastiana. Gróf trpel nespavosťou a chorľavel, Goldberg musel teda vo vedľajšej izbe zmiernovať pánovo utrpenie hudbou. Gróf požiadal Bacha, aby skomponoval pre Goldberga zopár skladieb, ktoré by ho ich lahodnosťou a veselosťou potešili za bezsenných nocí. Bach sa rozhodol skomponovať rad variácií, formu, ktorá ho predtým veľmi nezaujímala. Tak či onak, pod jeho majstrovskými rukami vzniklo výnimočné dielo. Gróf bol taký nadšený, že skladbu nazval 'moje variácie'. Často vravieval: 'Drahý Goldberg, zahraj mi jednu z mojich variácií'. Azda nikto nikdy Bacha tak neodmenil za jeho hudbu. Gróf mu venoval zlatý kalich so stovkou dukátov!“ Je pozoruhodné – hlavne keď to porovnávame so skladateľmi zo začiatku 17. stor., ako napr. Sweelinck, Scheidt, alebo Froberger – že Bach sa okrem svojich chorálových partít z mladosti nevenoval variačným formám, či už piesňovým, alebo tanečným. Pravda, v druhej polovici 17. stor. – po Sweelinckovi a Frobergerovi – forma a technika klávesovej variácie začala uprednostňovať pre variačné kompozície skôr techniku passacaglia a ciaccony – formy, v ktorých aj Bach skomponoval dve skladby: *Passacagliu c mol* pre organ a *Chaconne d mol* pre husle. Pri *Goldbergových variáciách* si však vynahradil to, čo zmeškal. Využil všetky figuratívne, kontrastné, harmonické a rytmické možnosti, vďaka čomu vzniklo také vydarené dielo, že od jeho vzniku datujeme dejiny moderných variácií. Od týchto variácií vedie priama spojovacia línia k Beethovenovým *Diabelliho variáciám* a *Variáciám na tému z Eroiky*, k Brahmsovým variáciám na Händelovu a Paganiniho tému a k Regerovým variáciám na Bachovu a Beethovenovu tému. Musíme spomenúť, i keď v krátkosti, formu, kompozičnú a interpretačnú techniku týchto variácií. Ako tému použil *Áriu z Knižičky pre Annu Magdalénu Bachovú* – vo forme sarabandy. Po nej nasleduje 30 variácií s týmito kompozičnými a technickými riešeniami: každá tretia variácia je napísaná vo forme kánonu, prvá (Var. 3.) v unisone, ďalšia (Var. 6.) v sekunde, Var. 9 v tercii a tak ďalej až k Var. 27, ktorá je písaná v nóne. Ďalšou skupinou sú variácie, ktoré stavajú do popredia rôzne interpretačno-technické riešenia (Var. 1, 5, 8, 11, 14... 26, 28 a 29), ako prekríženie rúk, pasáže, akordická hra, písané prevažne pre dva manuály čembala. V prípade prednesu skladby na klavíri pribúda problematika, ako vyriešiť rozdiel (možnosti) medzi dvoj- a jednomanuálovým nástrojom. V každom prípade je to bez akejkoľvek straty možné i v prípadoch, keď sa obe ruky krížia počas hrania a ich hlasy prechádzajú krížom cez seba. Treťou skupinou sú rôzne charakterové variácie, ako *Gigue* (Var. 7), *Fughette* (Var. 10), kompletná *Francúzska ouvertúra* (Var. 16), *Alla breve* (Var. 25). Sled variácií uzatvára *Quodlibet* (Var. 30), v ktorom sú spojené fragmenty dvoch ľudových piesní. Keby sme nepoznali text týchto piesní, ani by nám nenapadlo, že tu ide o akýsi žart. Začiatkové slová prvej melódie sú: „*Ako dlho som už u Teba nebol!*“ (ako keby sa Bach tešil, že sa po variáciách opäť vráti k *Árii*), a druhý text sa začína slovami: „*Kapustou a tekvicou ma vyhnali...*“, kde Bach možno myslel na variácie, ktoré ho už „nútili“ k dokončeniu tejto veľkolepej kompozície. V každom prípade, *Goldbergove variácie* patria medzi najväčšie kompozície pre klávesový nástroj. Duchovnou hĺbkou, zmyselnou

nápaditosťou, radosťou akoby improvizovanej hudby a kontrapunktickým majstrovstvom dávajú poslucháčovi maximum, ktoré môže od hudby očakávať.

Vladimír Godár

Miki Skuta (1960) je slovenským hudobníkom, ktorý sa pohybuje na najvyššej úrovni a s najväčšou ľahkosťou v oblasti klasickej hudby, jazzu a takisto v oblasti popu. Ako koncertný klavirista dosiahol významné medzinárodné úspechy. Jeho nahrávky Bachových skladieb (košické vydavateľstvo „Hevhetia“) získali najvyššie hodnotenie v odbornom časopise BBC Music Magazine v Anglicku, jeho londýnske sólové koncerty v roku 2013 v koncertnej sále „Kings Place“ boli vypredané. Bol pozvaný na festival najlepších klaviristov súčasnosti „The Piano“, ktorý sa konal v prestížnej koncertnej sále Lisztovej hudobnej akadémie v Budapešti, jeho sólové koncerty mali veľký ohlas aj v Salzburgu, v Paríži, v Cannes, ale takisto aj na Bratislavských hudobných slávnostiach. Koncertoval so Slovenskou filharmóniou, so Slovenským komorným orchestrom Bohdana Warchala, s Bruckner Orchester Linz, Ensemble „die reihe“ – Wien, OENM Salzburg, Janáčkovou filharmóniou Ostrava, Danubius Symphonic Orchestra Budapest, atď. Ako jazzový klavirista bol najaktívnejší v rokoch od 1995 až 2005. Za toto obdobie sa vypracoval na takú úroveň, že dostal pozvanie na spoluprácu v kapelách s Tomaszom Stankom, Didier Lockwoodom, Wolfgangom Muthspielom, na domácej scéne si zahral nespočetné množstvo koncertov s Jurajom Bartošom, Oskarom Rózsom, Andrejom Šebanom, Martinom Valihorom, či Jurajom Griglákom. V rokoch 2006-2007 úzko spolupracoval s Paľom Hamme-

lom, v tomto období mu aranžoval dve CD – „Kreditka srdca“ a „Hammel v Aréne“. V zahraničí spolupracoval s vynikajúcimi hudobníkmi obidvoch žánrov: Angelika Kirschlager, Benjamin Schmid, Bertl Mütter, Christian Muthspiel, Didier Lockwood, Attila Kaszás, Jiří Stivín, atď. V posledných rokoch sa popri klasickej hudbe venuje skôr čisto improvizovanej hudbe, alebo komponovaniu. V roku 2017 na medzinárodnom festivale súčasnej hudby Melos-Étos sa prvýkrát predstavil publiku aj ako gitarista v skladbe Tristana Muraila „Vampyr“. Miki Skuta bol vyznamenaný – za jeho výnimočné interpretačné výkony doma i v zahraničí – cenami: Krištáľové krídlo, Cenou Frica Kafendu, a tiež bol nominovaný na cenu Tatra Banky a na cenu Radio_Head Awards. Natočil približne štyridsať CD pre slovenské, maďarské, nemecké či rakúske vydavateľstvá.

17
MÁJ

ZÁVEREČNÝ KONCERT FESTIVALU

18:00 | Dom umenia
STRETNUTIE S HUDBOU
– SMÚTOK KRÁĽA OPERETY

19:00 | Dom umenia
ZÁVEREČNÝ KONCERT FESTIVALU

Štátna filharmónia Košice

Zbyněk Müller (ČR), *dirigent*

Eva Hornyáková (SR), *soprán*

Michaela Zajmi (ČR), *mezzosoprán*

Michal Lehotský (SK), *tenor*

Jevhen Šokalo (UA), *bas*

Český akademický sbor (ČR)

Michal Vajda (ČR), *zbormajster*

Franz von Suppé (1819–1895)

Requiem d mol

Requiem aeternam

Dies irae

Tuba mirum

Rex tremendae

Recordare

Confutatis

Lacrimosa

Domine Jesu

Hostias

Sanctus

Benedictus

Agnus Dei

Libera me

K ukrytým pokladom romantických duchovných kompozícií, čakajúcich na svoje sporadické znovuobjavenie a náležité žasnutie patrí **Requiem d mol Franza von Suppé**. Možno i preto, že dielo vyvrelo zo srdca vďačného mladého tvorca k pamiatke a modlitbe za svojho staršieho priateľa, kolegu – kapelníka Franza Pokorneho, muža ktorý mu podal pomocnú ruku v dôležitej chvíli jeho života. Rodiskom Suppého bol Split v slnečnej Dalmácii, ale túžba po serióznom hudobnom vzdelaní ho priviedla do Viedne k vynikajúcim pedagógom, akými boli Simon Sechter a Ignaz von Seyfried. Po skončení štúdií ho práve Čech Pokorný, ako riaditeľ viedenského divadla Theater in der Josefstadt, angažoval ako speváka a kapelníka. Franz von Suppé istý čas pôsobil aj v Bratislave, kde Pokorný taktiež prevádzkoval divadlo. Requiem dokončil v roku 1855, v čase po prehĺbení svojich skladateľských skúseností. Aj keď sa Suppé dnes považuje predovšetkým za zakladateľa viedenskej operety, v tom čase ešte nebola na svete ani jedna z nich, svoju prvú (*Das Pensionat*) napísal až v roku 1860. Requiem napokon dokončil päť rokov po Pokorneho úmrtí a dielo bolo ešte v tom roku v novembri uvedené počas spomienkovej zádušnej omše vo viedenskom piaristickom kostole. V partitúre je zároveň vpísaná ešte jedna dedikácia – Jeho Svätosti pápežovi Piovi IX., azda ako uchádzanie sa o potvrdenie liturgickosti diela, ktoré bolo pápežom prijaté. Toto grandiózne Requiem je členené na 13 uzavretých častí. Napísané je pre 4 sóla, početný delený zbor (najmenej 64 spevákov) a bohato obsadený orchester. Partitúra predpisuje 24 huslí, 8 viol, 6 violončiel, 6 kontrabasov, zdvojene obsadené drevené dychové nástroje, 4 lesné rohy, 2 trúbky a 3 trombóny spolu s tympanmi. Pre výraznú spevnosť sa Requiem blíži viac k talianskej melodike, tvorí azda pomyselný most medzi Rossiniho a Verdiho sakrálnymi dielami podobného charakteru. Čo sa však pri komponovaní liturgického textu cení najviac, je jeho porozumenie a opätovné (koľko krát pred ním už bolo Requiem skomponované!) zhmotnenie – ošatenie do neustále nových melódií, ktoré sú v tomto prípade naozaj rozhovorom medzi nebom a zemou.

Zbyněk Müller (1972) – dirigent Opery ND Praha a už desiaty rok šéfdirigent Štátnej filharmónie Košice. Hru na hoboji a dirigovanie študoval na Pražskom konzervatóriu a na AMU, kde bol žiakom J. Bělohlávka. Počas štúdií dosiahol, ako hobojsa, mnohé úspechy – okrem piatich prvých cien v národných súťažiach, získal 1. cenu na prestížnej medzinárodnej súťaži Concertino Praga 1989 a úspešne sa prezentoval na interpretačnej súťaži festivalu Pražská jar 1996 (2. cena a 4 ďalšie ocenenia). Pôsobil ako prvý hobojsa v Národnom divadle Praha, v rokoch 1995–2005 zastával post sólo-hobojsu Pražskej komornej filharmónie (PKF), kde začal pracovať aj ako dirigent. Počas desaťročného pôsobenia v PKF dirigoval množstvo koncertov na domácich i zahraničných pódiumoch a niekoľkokrát účinkoval ako sólista a dirigent v jednej osobe. Spolupráca s Operou ND Praha začala v roku 2000, od roku 2004 je v trvalom angažmán. Na scéne ND dirigoval množstvo operných prestavení a spolu s ND účinkoval aj na medzinárodných operných festivaloch v Nemecku, Taliansku, Južnej Kórei, na Cypre, v Japonsku. Ako dirigent spolupracoval so Symfonickým orchestrom hl. m. Prahy FOK, Baltskou filharmóniou Gdaňsk, Filharmóniou Marchigiana (Taliansko), s Českou filharmóniou (kde v rokoch 2001–2002 pôsobil ako asistent šéfdirigenta V. Ashkenazyho), s PKF absolvoval v septembri 2017 turné v Číne.

Rokom 2005 začala spolupráca so Štátnou filharmóniou Košice, od sezóny 2008/2009 sa stal šéfdirigentom ŠfK. So „svojím“ orchestrom uviedol množstvo významných diel svetového symfonického repertoáru a dirigoval ŠfK na koncertoch v Maďarsku, Poľsku, na turné v Nemecku (2013 a 2016) a v Číne (2014 a 2016).

Eva Hornyáková (1980) rodáčka z Levoče, vyštudovala spev na košickom Konzervatóriu a na VŠMU v Bratislave. Po absolutoriu VŠMU sa účastnila Majstrovských speváckych kurzov Petra Dvorského. V roku 2006 debutovala na scéne Opery SND ako Mimi v Pucciniho Bohéme. V tom istom roku sa prebojovala do semifinále súťaže Competizione dell' Opera v Drážďanoch a o tri roky neskôr sa stala semifinalistkou súťaže Maria Callas Grand Prix v Aténach. K jej ďalším úspechom patrí účasť vo finále na medzinárodnej speváckej súťaži v Bayreuthe a na Medzinárodnej speváckej súťaži Hansa Gabora Belvedere vo Viedni, či na Medzinárodnej súťaži Plácida Dominga Operalia 2010 v milánskej La Scale. K jej profilovým úlohám patrí Mimi (Puccini, Bohéma) - s ňou sa predstavila napríklad aj v španielskom meste La Coruña, v nemeckom Staatstheater Braunschweig a takisto s Operou SND na opernom festivale Pafos Aphrodite na Cypre (2010), na jeseň 2010 v medzinárodnej produkcii na turné v Japonsku, v Španielsku (2011) a Francúzsku (2012). Odbornú i laickú varenosť zaujala ako Mařenka v Smetanovej Predanej neveste na scéne SND, ako aj na open air festivale v rakúskom Gars am Kamp, kde vystúpila aj ako Micaela v Bizetovej Carmen. Na scéne SND spievala po boku slavného basistu Paatu Burchuladzeho v Gounodovom Faustovi, za úlohu Markétky

dostala Cenu kritiky časopisu *Hudobný život* za Najlepší ženský spevácky výkon v roku 2012. V Národnom divadle Praha excelovala ako Desdemona s legendárnym Otellom José Curom. Ako Violetta (Traviata, Verdi) a Magda (La Rondine, Puccini) debutovala v Prahe v roku 2014 pod taktovkou Martina Leginusa.

Mezzosopranistka **Michaela Zajmi** (1983) sólistka Národného divadla v Prahe, je absolventkou Pražského konzervatória (tr. Y. Škvárovej). Už počas štúdia i po jeho ukončení sa zúčastnila speváckych súťaží – najväčších úspechov dosiahla v roku 2009 na 44. Medzinárodnej speváckej súťaži Antonína Dvořáka v Karlových Varoch, v kategórii opera – ženy získala 3. cenu a v kategórii pieseň tiež 3. cenu. Ďalej získala Cenu Spoločnosti Antonína Dvořáka za najlepšiu interpretáciu Dvořákovskej piesne „Dejte klec jestřábu“ a Zvláštnu cenu Divadla J. K. Tyla v Plzni. Stala sa laureátkou medzinárodnej súťaže o Cenu Leoša Janáčka (EMCY), získala 1. cenu na Súťažnej prehliadke konzervatórií Českej republiky v Pardubicích a 1. cenu na Medzinárodnej súťaži „Pražský pěvec“. V priebehu štúdií sa zúčastnila Majstrovských speváckych kurzov Petra Dvorského. M. Zajmi bola v roku 2010 nominovaná na cenu Thálie za mimoriadny javiskový výkon: Angelina v opere Popoluška G. Rossiniho (ND Brno). Na operných doskách debutovala ako Rosina v Barbierovi zo Sevilly v Divadle J. K. Tyla v Plzni. Neskôr nasledovali ďalšie úlohy v Národnom divadle Brno, v Juhočeskom divadle České Budějovice, v NDM v Ostrave a v Národnom divadle v Prahe. Absolvovala koncertné vystúpenia s Pražskou komornou filharmóniou, Plzeňskou filharmóniou, Komornou filhar-

móniou České Budějovice a tiež s Talichovým komorným orchestrom. S operou ND pravidelne hosťuje v Japonsku, s operným domom Glyndebourne absolvovala turné s operou Rusalka v Anglicku. Účinkovala s Budapest festival orchestra na koncertoch po Európe, v roku 2016 bola pozvaná do Teatro Regio di Torino do produkcie Janáčkovej opery Líška Bystrouška (Lišiak) a v roku 2018 do produkcie opery Salome (Herodias) Richarda Straussa.

Michal Lehotský (1973) spev študoval súkromne u Stanislava Mjartana. V roku 1995 absolvoval Mozartovu akadémiu v Krakove u K. Meyerovej a E. Blahovej. Zúčastnil sa speváckych kurzov pod vedením P. Mikuláša, A. Nonatha a B. Weikla. Je laureátom medzinárodných speváckych súťaží – M. Schneidera-Trnavského v Trnave, Emy Destinnovej v Českých Budejovicích a je dvojnásobným semifinalistom prestížnej súťaže Hansa Gabora Belvedere vo Viedni. Od roku 1996 pôsobil ako sólista Opery Štátneho divadla v Košiciach a od roku 2003 bol členom súboru Opery SND, ktorého je v súčasnosti stálym hosťom. Pravidelne účinkuje na popredných českých operných scénach (Národné divadlo v Prahe, Národné divadlo Brno, Národné divadlo moravskosliezské v Ostrave) a vo významných západoeurópskych divadlách: Deutsche Oper Berlin, viedenská Staatsoper, budapeštianska Štátna opera, Národné divadlo v Bukurešti. Jeho repertoár zahŕňa vyše štyroch desiatok veľkých tenorových postáv. Ako Don José v Carmen absolvoval turné po Japonsku, Holandsku a Belgicku, v Španielsku vystúpil ako Vojvoda v opere Rigoletto, Caradossi v Toske, Turiddu v Sedliackej cti, spieval aj v inscenácii opery La vida breve od M. de Fallu. Michal Lehotský sa tiež intenzívne venuje koncertnej činnosti, spolupracoval s významnými orchestrami ako Česká filharmónia, Mníchovská filharmónia, Orchester WDR Köln, či Kráľovská filharmónia Liverpool. Z množstva nahrávok pre domáce a zahraničné vydavateľstvá uvádzame napr. Dvořákovu diela Jakobín, Král a uhliř s dirigentom Gerdom Albrechtom a s orchestrom WDR Köln, Šostakovičovu operu Hráč a Fleischmannovo dielo Rotschildove husle s Kráľovskou filharmóniou Liverpool pod taktovkou Vasilija Petrenka. V posledných piatich rokoch opakovane účín-

kuje predovšetkým v dvoch veľkých operách G. Verdiho: Otello (Cyprus, Švédsko, Nemecko, Rakúsko, Slovinsko, Taiwan) a Sicílske nešpory (Taliansko, Francúzsko, Chorvátsko).

Ukrajinský basista **Jevhen Šokalo** (1960) – vyštudoval Konzervatórium v Lvove v odbore zbormajster. Neskôr študoval na Kyjevskej hudobnej akadémii odbor operný a komorný spev (M. Kondratjuk). Už počas štúdia sa stal laureátom Súťaže mladých operných spevákov Ukrajiny. Po ukončení štúdia začal spievať v kyjevskom Národnom opernom divadle. Od roku 1994 bol v angažmán v Juhočeskom divadle v Českých Budejoviciach, jeho debutom bola rola Collina (Puccini, Bohéma). Dodnes v Juhočeskom divadle hosťuje: Leporello (Don Giovanni, Mozart), Sarastro (Čarovná flauta, Mozart), Sparafucille (Rigoletto, Verdi). Od roku 1998 J. Šokalo pôsobí aj ako sólista v Divadle J. K. Tyla v Plzni Vodník (Dvořák, Rusalka), Raimond (Donizetti, Lucia di Lammermoor), Dikoj (Janáček, Káťa Kabanová), Mefistofeles (Boito, Mefistofeles), Leporello (Mozart, Don Giovanni) a iné. Spolupracuje so Štátnou operou Praha, s Janáčkovou operou Národného divadla v Brne, kde doplnil svoj basový repertoár o postavy Boris Godunov (Musorgskij, Boris Godunov, Timur (Puccini, Turandot), Kráľ (Wagner, Lohengrin), Laugraf (Wagner, Tannhäuser), Dulcamara (Donizetti, Nápoj lásky). V roku 2000 debutoval v pražskom Národnom divadle ako Boris (Šostakovič, Katerina Izmajlova) V roku 2009 debutoval v úlohe Vodníka (Dvořák, Rusalka) v Národnom divadle v Aténach. Vystupuje aj koncertne. Od roku 2013 vyučuje spev na Konzervatóriu v Plzni.

Český akademický sbor (Brno, CZ) uskutočnil rad koncertov v ČR i v zahraničí a zúčastnil sa množstva domácich aj zahraničných festivalov, na ktorých získal najvyššie ocenenia. Zbor má asi šesťdesiat členov z radov študentov brnenských univerzít. V ostatnej dobe sa prezentuje ako teleso skôr kantátového, či oratoriálneho typu. Spolupracuje s rôznymi profesionálnymi orchestrami a inštitúciami (Filharmónia Brno, Národné divadlo Brno, Filharmónia Bohuslava Martinů Zlín, Komorná filharmónia Pardubice, Moravská filharmónia Olomouc, SOČR, Štátna filharmónia Košice, Der Leipziger Uni-

versitätsorchester a iné); naštudoval napríklad Brahmsovo Nemecké requiem, Rossiniho Stabat Mater, Brucknerovo, Dvořákovo, Pololánikovo a Ebenovo Te Deum, kantáty Kytice a Otvírání studánek Bohuslava Martinů, Vivaldiho a Poulencovu Gloriu, Rybovu Českou mši vánoční, Korunovačnú omšu W. A. Mozarta, Rutterov a Slimáčkov Magnificat. V súčasnosti sa podieľa na operných predstaveniach Národného divadla Brno (B. Martinů, Hry o Marii a K. Saariaho, L'amour de loin). Zbor je tiež využívaný na nahrávanie scénickej a filmovej hudby. Dirigentom a zbormajstrom telesa je od jeho založenia v roku 2004 Michal Vajda.

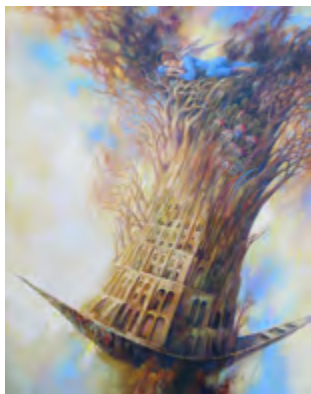
Michal Vajda – štúdium hudby začal na konzervatóriu v Kroměříži v odbore hra na organe. Neskôr pokračoval v štúdiu duchovnej hudby a dirigovania zboru na JAMU v Brne. Ako žiak Josefa Pančíka získal cenné poznatky a skúsenosti v problematike školenia hlasu, hudobnej réžie, ako aj kompozície. Ako zbornajster spolupracoval so Zborom cirkevného konzervatória v Kroměříži (dnešné KEA Olomouc), s detským zborom Kantiléna pôsobiacim pri Filharmónii Brno, so zborom Národného divadla Brno. Zúčastnil sa na každoročných majstrovských kurzoch NIPOS-ARTAMA Praha, či mnohých kurzoch zameraných výlučne na interpretáciu gregoriánskeho chorálu. Hlavný výbor Únie českých speváckych zborov mu v roku 2007 za mimoriadne úspechy udelil Cenu Sbormistr-junior a v roku 2016 Cenu Ferdinanda Vacha. Michal Vajda je tiež dlhoročným členom Hudobnej komisie Únie českých speváckych zborov, je pravidelne pozývaný do odborných porôt medzinárodných súťaží.

SPRIEVODNÉ PODUJATIA:

ANATOLIJ KONCUB – PUTOVANIE S ANJELOM

19. 04. – 17. 05. 2018 | salónik Domu umenia

Anatolij Koncub (1949) je významný bieloruský maliar a keramik. Študoval na Bieloruskom štátnom divadelno-umeleckom inštitúte (dnes Bieloruská umelecká akadémia), na fakulte úžitkového umenia. Od roku 1971 žije a tvorí Bobrujsku, v rokoch 1971–2000 vyučoval na tamojšom umeleckom učilišti (Bobruisk Art College), v súčasnosti pracuje v Bobrujskom umeleckom štúdiu. V roku 1980 sa stal členom Zväzu výtvarných umelcov Ruska, v roku 1991 bol vymenovaný za zaslúžilého umelca Bieloruska. Od roku 1976 sa zúčastňuje domácich

i zahraničných výstav a medzinárodných plenérov v keramike i maľbe. Koncubove diela sa nachádzajú Bielorskom národnom umeleckom múzeu, v galériách a súkromných zbierkach v Rusku, Poľsku, Bulharsku, Rakúsku, Číne i v USA.

ANDREJ SMOLAK
GALLERY

Výstava sa koná v spolupráci
s Andrej Smolák Gallery.

10
MÁJ

KONCERT PRE MESTO

18:00 | Reduta, Spišská Nová Ves

Štátna filharmónia Košice

Leoš Svárovský (CZ), *dirigent*

Ayako Yonetani (JP), *husle*

Wolfgang Amadeus Mozart (1756–1791)

Symfónia č. 38 D dur, KV 504 „Pražská“

Adagio-Allegro

Andante

Finale (Presto)

Peter Iljič Čajkovskij (1840–1893)

Koncert pre husle a orchester D dur, op. 35

Allegro moderato

Andante

Finale. Allegro vivacissimo

KOŠICKÁ
HUDEBNÁ
JAR 62.

27. 4. - 24. 5. 2017

48. MEDZINÁRODNÝ ORGANOVÝ FESTIVAL IVANA SOKOLA

18. 9. – 4. 10. 2018

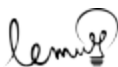
The 48th International Organ Festival of Ivan Sokol

Partneri:

COLLEGIUM
VOJČÍK & PARTNERS

„Ubytovacie, pohostinské
a cateringové služby vo vlaku“

Mediálni partneri:

KOŠICE:DNES

RÁDIO KE KOŠICE

OPERA
KOŠICE

hudobný život

.tasr.

ZAJTRAJŠIE
noviny

Korzár

CITY

kam do mesta

moje košice

kedykam
www.kedykam.sk

Individuálni sponzori:

JUDr. František Kočka - SKP
manželia Medňanskí | Anonymný darca
Bartolomej Buráš s manželkou
Prof. Lev Bukovský | Marián Reiffers s manželkou
Anonymný darca | Prof. Igor Hudec

63RD KOŠICE MUSIC SPRING FESTIVAL

The International Music Festival is held under patronage of Ministry of Culture of the Slovak Republic and financially supported by Košice Self-Governing Region and supported by The City of Košice.

The festival is Priority Project of Ministry of Culture of the Slovak republic.

Dear concerts listeners,

The 63rd annual of the international Košice Music Spring Festival offers many unique projects – 4 symphonic, 4 chamber concerts, and one chamber staging. Several works will resound in Košice for the first time and in addition to the home orchestra - the Slovak State Philharmonic, Košice – prominent music ensembles and artists with international reputation will perform.

The Opening Concert of the Festival represents a union of exquisite dramaturgy and interprets. The soloist of the evening will be the recognized French violoncellist Bruno Philippe – a laureate of the prestigious Queen Elisabeth Competition. The Slovak State Philharmonic, Košice will perform under the baton of the young talented conductor, YüAn Chang. Not only for the fans of opera melodies we have prepared the second symphonic concert with the characteristic name Opera Pêle-Mêle. The manifold dramaturgy of this concert will be filled with the vocal art of the Korean soprano Sooyeon Kim in cooperation with our permanent guest conductor Leoš Svárovský. We are pleased that the home orchestra will again perform with two remarkable personalities of two generations thus shaping both the Slovak and the Czech interpretation art and music life – Ondrej Lenárd and Jan Mráček.

At the final concert that always deserves extraordinary attention the Requiem in D minor by Franz von Suppé will resound. The Requiem is one of the jewels of the Romantic spiritual compositions waiting for its sporadic re-discovery. A quartet of exquisite soloists will perform here: Eva Hornyáková, Michaela Zajmi, Michal Lehotský, Yevhen Shokalo, in cooperation with the Czech Academic Choir and the Slovak State Philharmonic, Košice under the lead of the chief conductor Zbyňek Müller.

Chamber concerts that are organized outside the House of Arts will undoubtedly also bring extraordinary experience. The Parallax Saxophone Quartet consisting of students from the prestigious Royal College of Music in London will perform. The extraordinary interpretation erudition of the renowned string quartet Pavel Haas Quartet and the charismatic appearance of the Slovak actor Róbert Roth will present an exquisite interconnection. It has already been a tradition that one of the chamber concerts of the festival is dedicated to early music – ensemble Cappella Mariana. By performing the Goldberg variations the outstanding pianist Miki Skuta will draw us into the mystery of Bach's music. In cooperation with the Slovak National Theatre we will perform the chamber staging based on the life and works of Marta Kubišová for the first time.

The accompanying events of the festival include: Exhibition of the remarkable Belarusian painter and ceramist Antolij Koncub and the concert of the Slovak State Philharmonic, Košice in Spišská Nová Ves.

Thanks to all who have supported this music festival. May the uniqueness of music art offer you lots of beautiful artistic experience.

Július Klein
Executive Director of the Slovak State Philharmonic, Košice

Ladies and gentlemen!

Spring is a symbol of brilliant musical experiences for Košice citizens – classical music fans. The Košice Musical Spring will present interesting concerts in this 63rd year, and many opportunities to enjoy unforgivable performance of domestic and foreign artists, conductors and singers. I am very glad that our company – U. S. Steel Košice -

has supported the event that has irreplaceable position in Slovakia and Europe, since its arrival in Košice. I would like to wish you – concert attendees – pleasant artistic experiences and unique musical moments. I wish all festival artists and guests the joy of the stay and performance in Košice.

Miroslav Kiralvarga
VicePresident External Affairs, Administration and Business Development
of U. S. Steel Košice, s.r.o.

THE FESTIVAL COMMITTEE

Július Klein, *Executive Director of ŠfK and Chairman of the Festival Committee*
Lucia Potokárová, *Head of Artistic Department of ŠfK, Programme Manager*
Hana Bonková, *Artistic Secretary of ŠfK*
Zbyněk Müller, *Chief Conductor of ŠfK*
Júlia Bukovinská, *Musicologist*
Peter Himič, *General Director of the Košice State Theatre*
Karol Petróczi, *Consultant of the Programme Manager*
Jozef Podprocký, *Composer*

HONORARY CHAIRMANSHIP OF THE FESTIVAL

Bartolomej Buráš, *Headmaster of the Conservatory in Košice*
Igor Cap, *General Director of the Wagon Slovakia, a. s.*
Miroslav Kiralvarga, *VicePresident External Affairs, Administration and Business Development of U. S. Steel Košice*
Jozef Puchala, *Executive Director of The RTVS Košice*

19
APR

OPENING CONCERT OF THE FESTIVAL

7 p. m. | **The House of Arts, Košice**

The Slovak State Philharmonic, Košice | YüAn Chang (TW)

Bruno Philippe (FR), cello

Mily Balakirev (1873–1910)

Islamey, Op. 18

Allegro agitato-Andantino espressivo-Allegro vivace

Sergei Prokofiev (1891–1953)

Symphony-Concerto in E minor, Op. 125

Andante | Allegro | Andante con moto-Allegretto-Allegro marcato

Sergei Rachmaninoff (1873–1943)

Symphonic Dances, Op. 45

I. Allegro | II. Andante con moto (tempo di valse) | III. Lento assai-Allegro vivace

Conductor **YüAn Chang** was born in Penghu, Taiwan. He is the 1st. prize winner of the 2016 International conducting competition Jeunesses Musicales Bucharest, Romania. Along with his Master class conducting studies at the Hochschule für Musik Hanns Eisler, Berlin, YüAn works regularly with orchestras in Germany, Hungary, Romania, Taiwan and so on. In 2015 he made a German premier of Tobias Broström's 1.st percussion concerto "Arena" with Konzerthaus Orchester Berlin, and became one of the finalists in Besançon international conducting competition. YüAn also devotes himself intensively into contemporary music and Chinese traditional music repertoires, he has premiered and recorded numerous pieces by young composers, and was selected as the outstanding conductor in the 2011 Cabrillo Contemporary Music Festival. In summer 2018 he will serve as a fellow conductor in Tanglewood music festival, U.S.

Bruno Philippe was born in Perpignan. There, he began studying the cello with Marie- Madeleine Mille and regularly attended Yvan Chiffolleau's masterclasses. In 2008, he pursued his studies at the CRR in Paris in the class of Raphael Pidoux. In 2009 he was unanimously accepted by the Paris National Conservatory of Music and Dance in the class of Jerome Pernoo and joined ClaireDesert's chamber music class. Subsequently, he participated in the masterclasses of David Geringas, Steven Isserliss, Gary Hoffman, Pieter Wispelwey and Clemens Hagen at the Mozarteum in Salzburg. Since October 2014, he has been studying as a young soloist at the Kronberg

Academy with Frans Helmerson. In November 2011, he won the third Grand Prix and the Best recital at the André Navarra International Competition. In September 2014, he won the third prize and audience prize at the International Competition of the ARD in Munich. He won a Special Prize at the International Tchaikovsky Competition in June 2015 and the Special Prize in recognition of an outstanding performance at the Grand Prix Emmanuel Feuermann in Berlin in November 2014. In 2015, Bruno Philippe was appointed Révélation Classique of the ADAMI, and in 2016, he won the Prix pour la musique of the Safran Foundation dedicated to cello. In 2017, he is laureate of the prestigious Queen Elizabeth Competition in Brussels. Bruno Philippe has been invited to appear at the Kammersaal of the Berlin Philharmonia, La Cité de la Musique, the Théâtre des Bouffes du Nord, Salle Gaveau and Salle Pleyel in Paris, the Halle aux Grains in Toulouse, the Kursaal in Besançon, the Alte Oper in Frankfurt and to play with the Bayerische Rundfunk, the Münchener Kammerorchester, the Orchestre Philharmonique de Monte-Carlo, or else the Orchestre National du Capitole, Toulouse. He has also performed at the Festival Pablo Casals in Prades, the Festival de Pâques in Aix-en-Provence, La Folle Journée de Nantes, the Rheingau Musik Festival, the Mecklenburg-Vorpommern Festival, the Festival Radio France de Montpellier, at La Roque d'Anthéron, the Amsterdam Cello Biennale, the Mozartfest Würzburg, the Munich BR Studio, Schwetzingen SWR-Festspiele, the Rheingau Musik Festival... He has also had the chance to play with many renowned musicians: Gary Hoffman, Tabea Zimmermann, Gidon Kremer, Christian Tetzlaff, David Kadouch, Alexandra Cononova, Renaud Capuçon, Jérôme Ducros, Antoine Tamestit, Sarah Nemtanu, Lise Berthaud, Christophe Coin, Jérôme Pernoo, Raphaël Pidoux, Emmanuelle Bertrand, as well as Violoncelles Français or Les Dissonances (David Grimal). His first album, devoted to Brahms's Sonatas, recorded with the pianist Tanguy de Williencourt for the Evidence Classic label, came out in 2015. In 2017 he joins the label Harmonia Mundi and releases a new album around Beethoven and Schubert's sonatas, with Tanguy de Williencourt. In 2015, He also awarded scholarships from the Safran Foundation for music, the Raynaud-Zurfluh Foundation, the Rheingold Foundation, the AMOPA, the Banque Populaire Foundation, and in August 2014 won the Nicolas Firmenich prize at the Verbier Festival. He also received the support of the "Christa Verhein- Stiftung" for his studies at the Kronberg Academy. Bruno Philippe plays a fine Tononi cello kindly loaned to him through the Beare's International Violin Society.

The Slovak State Philharmonic, Košice (SFK) was founded in 1968. In short time it ranked amongst foremost representatives of the Slovak performance art and recorded remarkable achievements on the concert stages of European countries but also in a number of substantial cities of Asia and Americas. The orchestra performs more than 60 concerts during a concert season. The Slovak State Philharmonic, Košice had concerts on the international music festivals and in the outstanding cultural centres. In 1994, SFK presented as a first Slovak symphonic orchestra in America. The orchestra worked with many foremost artists such as Valerij Gergiev, Alexander Rahbari, Jiří Bělohlávek, Thomas Sanderling, Tadeusz Strugala, Antoni Wit, Libor Pešek, Emin Khatshaturyan, Edita Gruberová, Luciano Pavarotti, Plácido Domingo, Dietrich Fischer-Dieskau, Igor Oistrakh, Gidon Kremer, Julia Fischer, Giora Feidman and others. In addition to the active concert activities, SFK presents its art through recordings for radio and television broadcasting as well as for record companies (above 160 CDs). The recordings for the publishing houses Naxos, Marco Polo and others often represent unique recordings of works seldom performed. Since 1991 SFK is the principal organiser of two international festivals: The Košice Music Spring Festival and The International Organ Festival of Ivan Sokol; and since 2003 the ARS NOVA Cassoviae – the Festival of Contemporary Art as well. The Chief Conductor of The Slovak State Philharmonic, Košice is Zbyněk Müller. Starting with a concert season 2014/2015 the philharmonic has Permanent Guest Conductor Leoš Svárovský.

23
APR

PARALLAX SAXOPHONE QUARTET

7 p. m. | The East Slovak Museum

PARALLAX SAXOPHONE QUARTET

Alžbeta Klasová (SK), *soprano saxophone*

María Luzuriaga López (ES), *alt saxophone*

Isabel Stewart-Kasimba (AU), *tenor saxophone*

Jess Martin (USA), *baritone saxophone*

Graham Lynch (1957)
The Pale Dancer
Andante | *Vivo*

Pierre Lantier (1910–1998)
Andante et Scherzetto

George Gershwin (1898–1937)
Three preludes
1. *Allegro ben ritmato e deciso* | 2. *Andante con moto e poco rubato* | 3. *Agitato*

Rihards Dubra (1964)
Lux aeterna

Samuel Barber (1910–1981)
Adagio for strings (arr. Johan van der Linden)

Timothy Blinko (1965)
Cartographies

Parallax Saxophone Quartet consists of Bachelor and Master students from the Royal College of Music (RCM), who study under Kyle Horch. With each member hailing from a different corner of the world, this quartet has a diverse array of influences and experiences, and are brought together by their love of music making. Recent quartet appearances include performing at the Kings Place, Kensington and Chelsea Women's Club at the Lansdowne Club, Mayfair, the Worshipful Company of Farmers, the ABRSM office opening, London Wall, Victoria and Albert Museum and RCM International Women's Day as well as lunchtime recitals at St. Mary Abbots Church High Street Kensington.

Alžbeta Klasová (1993) originally coming from Slovakia, is currently finishing her Masters course at RCM. She is grateful to have been a Foundation Scholar supported by a Dr. Michael West Award. Alžbeta took part in masterclasses under guidance of Arno Bornkamp, Kenneth Tse, Lars Mlekusch, Marcus Weiss, Pawel Gusnar, Bence Szepesi, Philippe Portojoie. Her successes include 1st prize in the National Competition of Slovak Conservatories in Žilina, Deloitte Talent Award, Launchpad Prize Winner, Talents of New Europe grant competition 2016. **María Luzuriaga López** (1990) is a RCM Award Holder supported by a Dr Michael West Scholarship. She was born in Santander, Spain. She studied in the Centre; Études Supérieures de Musique et Danse, Poitou-Charentes, and in the Centro Superior de Música del País Vasco, Musikene. María won twice the Banco Santander Scholarship and collaborated with Sax Antiqua Ensemble and Kuraia ensemble. María had a pleasure to work as assistant saxophone teacher at the Stage de Musique en Savoie and is currently studying in her second year of Masters course.

Isabel Stewart-Kasimba (1994) is a saxophonist from Sydney currently studying at the Royal College of Music. She is in her fourth year as a scholar on the Bachelor of Music course. As both a soloist and ensemble player, Isabel has performed at various venues around Sydney and London including St. Mary Abbots, Bushey Parish Summer Recital Series, Claremont Project, City Recital Hall at Angel Place, the Seymour Center, the Big Top at Luna Park and the Sound Lounge. Isabel is grateful to be supported by a Soirée Or award. **Jess Martin** (1995) is a fourth year undergraduate Saxophonist. From Manchester, Jess originally began playing the flute, before learning the saxophone at the age of 12. At the age of 17, Jess was offered a place at Chetham's School of Music, studying under Andrew Wilson for 2 years. It was here where Jess performed a solo role in her first concerto, Dark Rain, a Concerto for 2 Saxophones by Andy Scott.

26
APR

OPERA PÊLE-MÊLE

7 p. m. | **The House of Arts, Košice**
The Slovak State Philharmonic, Košice | **Leoš Svárovský** (CZ)
Sooyeon Kim (KR), *soprano*

Vincenzo Bellini (1801–1835)
Symphony D major
Largo | *Allegro*
Aria „Casta Diva“ from Opera Norma

Giacomo Puccini (1858–1924)

Capriccio sinfonico, SC 55

Aria Cio-Cio-San „Un bel di vedremo“ from Opera Madame Butterfly

Léo Delibes (1836–1891)

Suita Sylvia

Intermezzo a Valse lente | Polka Pizzicato

The Song „Les filles de Cadix“

Pietro Mascagni (1862–1945)

Intermezzo from Opera L'Amico Fritz

Giacommo Puccini

Lauretta's Aria „O mio babbino caro“ from Opera Gianni Schicchi

Carl Michael Ziehrer (1843–1922)

Weaner Mad'In Waltz, valse op. 388 (Vinnese Girls)

Franz Lehár (1870–1948)

Aria „Meine Lippen sie Küssen so heiss“ from Operetta Giuditta

Franz von Suppé (1819–1895)

“Was kommt dort von der Höh?“, Humorous Variations

Luigi Arditi (1822–1903)

Song „Il Bacio“

Johann Strauss ml. (1825–1899)

Frühlingsstimmen, valse for coloratur soprano op. 410 (Voices of Spring)

Leoš Svárovský (1961) has been a Permanent Guest Conductor of the Slovak State Philharmonic, Košice and of the Slovak Philharmonic. At the beginning of his rich artistic career he was a chief conductor of the Czech and Slovak orchestras, among others Janáček's Philharmonic Ostrava, Brno Philharmonic Orchestra (currently he has been his honorary member), Slovak Sinfonietta Žilina, Czech Chamber Philharmonic Orchestra Pardubice, Prague State Opera (2003-2005 artistic director). Since 2014 he has been the chief conductor of the Aichi Central Symphony Orchestra Nagoya, Japan. He has regularly been invited to numerous music festivals at home as well as abroad. He has been the president of the Emmy Destinn Music Festival in České Budějovice. He regularly cooperates not only with the Czech and Slovak orchestras but also with Staatskapelle Dresden, Stuttgarter Philharmoniker, Mozarteum Orchester Salzburg, Bach Collegium München, Residentie Orkest den Haag, RTL Symphony Orchestra Luxembourg, Bruckner Orchester Linz, Orquestra Metropolitana de Lisboa, Shanghai Radio Symphony Orchestra, Radio Symphonie Orkest Utrecht, The Colorado Music Festival Orchestra, Seoul Philharmonic Orchestra, Presidential Symphony Orchestra Ankara, Dortmunder Philharmoniker, Tokyo Metropolitan Symphony Orchestra, P. I. Tchaikovsky Symphony Orchestra in Moscow... He went on a number of artistic tours – with the Slovak Philharmonic in Japan (2003, 2005, 2007, 2010, 2012, 2014, 2015), the Brno Philharmonic Orchestra (2011, 2013, 2015), with the Prague Philharmonia in Syria, Germany, China, with the Prague Radio Symphony Orchestra in Germany, with the Czech Philharmonic in the USA.... The discography of L. Svárovský includes more than 24 CDs with various recording companies (Panton, Supraphon, JOD, Thoroform, WEA, Records, New Classic). Since 2000 he has taught oratory and cantata conducting technique at the Department of Conducting at the Academy of Performing Arts in Prague. In 2012 he was awarded the degree “docent” (Associate Professor) at the Janáček Academy of Music and Performing Arts in Brno.

Soprano **Sooyeon Kim** began her career with a successful debut recital as a part of the Alice Tully Hall Matinee Concert Series in Lincoln Center of New York in 2010. Since then Kim has been singing worldwide as an important soloist on many prestigious stages. In 2013, Kim gave a performance of Villa-lobos' Bachianas Brasileiras No. 5 at the Vianden International Music Festival in Luxembourg, one of Europe's renowned chamber music festivals. In 2014 she was invited to sing in an opera gala concert at Smetana Hall (Prague) with the Moravian Philharmonic Orchestra. Followed by her successful debut in Prague, the International Cesky Krumlov Music Festival, invited her to sing opposite to tenor Jonas Kaufmann in its Grand Opening Gala Concert. Kim is also the most promising young sopranos in her hometown. The Korea and Seoul Phil-

harmonic Orchestras invited her to sing for their 23rd Anniversary Celebration Gala Concert in 2014. In September 2014, she was the soprano soloist in the Deutsche Radio Philharmonic Orchestra's Asia tour performance of Beethoven Symphony No. 9, conducted by its chief conductor, Karel Mark Chichon. In December, she was invited to sing at the Shinjuku Art Center in Japan, where she had her own Christmas concert. In February 2015, she successfully debuted in Vienna, being invited as a guest soloist at the Budapest Symphony Orchestra's annual gala concert conducted by Miran Vaupotic in Goldenersaal of Musikverein. In May 2015, she was invited again to Tokyo as the soprano soloist in Handel's Messiah at the Tokyo Suntory Hall, where her performance was highly praised on the exquisite coloratura technique with her luscious lyrical voice. In the fall of 2015, she sang Mahler Symphony No. 2 with the North Czech Philharmonic Teplice and the Thailand Philharmonic Orchestra in Bangkok under the baton of Italian maestro, Alfonso Scarano. In December, Kim was seen in Hong Kong for the first time with the Global Symphony Orchestra singing in its annual gala concert at Hong Kong City Hall's Grand Concert Hall. In 2016, Kim has been seen in Vienna at Mozart's 260th anniversary concert in Musikverein Golden Hall conducted by Luis Carlos Badia, where the Budapest Symphony MAV played with her. Her opera fans also were able to see her debut as Cio-Cio-San in Puccini's opera Madame Butterfly at Azerbaijan State Opera in April, 2016. In the same summer festival, she will sing Poulenc's Gloria and Schmitt's Psalm 47 under the baton of maestro Jacques Mercier. In 2017, she performed at the Musikverein with the Cairo National Opera. Sooyeon Kim studied at Juilliard School in New York and Indiana University of the United States.

30
APR

PAVEL HAAS QUARTET & ROBO ROTH

8 p. m. | The Small Scene of the State Theatre, Košice

PAVEL HAAS QUARTET

Veronika Jarůšková (CZ), 1st violin | **Marek Zwiebel** (SK), 2nd violin

Jiří Kabát (CZ), viola | **Peter Jarůšek** (CZ), cello

Róbert Roth (SK), reads from literary piece

Dmitry Shostakovich (1906–1975)

String Quartet No 2, in A major, Op. 68

Overture: Moderato con moto | Recitative and Romance: Adagio | Valse: Allegro | Theme with Variations: Adagio

String Quartet No 7 in F-sharp minor, Op. 108

Allegretto, att. | Lento, att | Allegro-Allegretto (Adagio)

Julian Barnes (1946)

The Noise of Time (selection from a literary work)

Pavel Haas Quartet was founded in 2002 by Veronika Jarůšková and the violist Pavel Nikl (he was a member until 2016). Since 2004 the second violin was played by Kateřina Gemrotová Penková, Marie Fuxová and Eva Karová Krestová. Followed by the victory at the competitions The Prague Spring Music Competition and Premio Paolo Borciani in Reggio Emilia, Italy in 2005 the Pavel Haas Quartet has quickly established itself as one of the world's most distinctive contemporary chamber ensembles. The quartet performs at the most notable concert venues all around the world and has recorded seven CDs that received worldwide recognition. The members of the ensembles studied with the legendary violist of the Smetana Quartet Milan Škampa. In 2007 the European Concert Hall Organisation (ECHO) named Pavel Haas Quartet as one of the "Rising Stars". The ensemble was thus given the unique opportunity to perform at concerts at prominent concert venues. Between 2007 and 2009 the ensemble took part in the BBC program New Generation Artists and in 2010 they were granted a special scholarship from the Borletti-Buitoni Trust. Pavel Haas Quartet has exclusively recorded for Supraphon. The very first recording (Leoš Janáček – String Quartet No. 2 "Intimate Letters", Pavel Haas – String Quartet No. 2 "From the Monkey Mountains", 2006) earned the ensemble the first Gramophone Award. The Daily Telegraph named it a CD of the year. The second recording completed the entire string quartet works by both composers. The album with both Prokofiev quartets and the Sonata for two violins received the prestigious prize from the French critics Diapason d'Or de l'Année 2010. The quartet later received the Gramophone Award "Recording of the Year" (2011) for the recording of the quartets by Dvořák (American F major, Op. 96 and G major, Op. 106). In 2014 the quartet was given the further Gramophone Award for the recording of the String Quartet d minor "Death and the Girl" and the String Quintet

by Franz Schubert (together with the German violoncellist Danjulo Ishizaka). With their penultimate album with both string quartets by Smetana (2015) the ensemble earned another Gramophone Award as well as the BBC Music Magazine Award. Together with the pianist Boris Giltburg and the violist Pavel Nikl the quartet published two quintets by Dvořák in 2017.

Róbert Roth (1972) started at the Children's Radio Dramatic Club. He graduated from the Conservatory in Bratislava in 1993 majoring in music-drama. Since 1996 he was a permanent guest at the Drama Company of the Slovak National Theatre (SND). Since 2000 he has been an actor there. In the same year he was nominated for the DOSKY Award (The Theatre Award of the Season) for the role of Ariel in the *Tempest* by Shakespeare. At the SND he also acted in two further plays by Shakespeare - *Antony and Cleopatra*, *Twelfth Night* or *What You Will* (Feste, a clown), at the Bratislava Castle in the play *Merchant of Venice* (Gratiano). He acted as Ubu the King by Jarry and for his role he received an award in the Czech Republic, furthermore he acted as Arthur in *Tango* by Mrožek. For the role of Šabrin in adaptation of the prose by Dostoyevsky (*Another Man's Wife and a Husband under the Bed*) he was nominated for the DOSKY Award in 2006. He was nominated for the DOSKY Award seven times in total. In 2008 he received the DOSKY Award for the role of Hamlet in the play of the SND bearing the same title. The Award from the Tatra Banka Foundation for Art in 2008. The performance of the Drama Company of the SND Hollyroth earned 2 prizes (the Special Jury Prize and the Student Jury Prize) at the Festival *Nová dráma 2010* (New Drama). The same play received the DOSKY Award 2010 for the best male actor. It has also received the DOSKY Award 2010 for the best play of the season of 2009/2010. He received the Crystal Wing Award in the category Theatre and Audiovisual Art in 2010. Róbert Roth has been so far at the Ján Palárik Theatre in Trnava, at the Theatre *Nová scéna* in Bratislava (1993–1996), at the Puppet's Theatre in Žilina (1996–1997) and at the Drama Company of the Slovak National Theatre (since 2000).

04
MAY

LENÁRD & MRÁČEK

7 p. m. | **The House of Arts, Košice**

The Slovak State Philharmonic, Košice | **Ondrej Lenárd** (SK)

Jan Mráček (CZ), *violin*

Johannes Brahms (1833–1897)

Violin Concerto in D major, Op. 77

Allegro non troppo | *Adagio* | *Allegro giocoso, ma non troppo vivace*

Antonín Dvořák (1841–1904)

Symphony No. 8 in G major, Op. 88

Allegro con brio | *Adagio* | *Allegretto grazioso* | *Allegro ma non troppo*

The Chief Conductor of the Prague Radio Symphony Orchestra **Ondrej Lenárd** (1942) is one of the foremost representatives of the Slovak interpretation art. After graduation from the Academy of Performing Arts in Bratislava (with Prof. Rajter) he appeared as a conductor, later as the Chief Conductor of the Slovak National Theatre and the chief of the Opera. At the same time between 1977 and 1990 he held the position of the Chief Conductor of the Slovak Radio Symphony Orchestra in Bratislava as well as the position of the permanent guest conductor at the Japan Shinsei Symphony Orchestra in Tokyo (since 1993 he has been the Chief Conductor of this ensemble). Between 1991 and 2001 he appeared as the Chief Conductor at the Slovak Philharmonic, since 1993 as the artistic director. During his rich artistic career O. Lenárd cooperated with a number of prominent European opera soloists and instrumentalists and with the renowned opera houses such as the State Opera in Vienna, Houston Grand Opera, Teatro Lico in Barcelona, the Hungarian State Opera in Budapest, Teatro San Carlo in Naples, the National Theatre in Prague and the Prague State Opera. He appeared as a guest in Canada, Brazil, the USA and Japan. In 1998 he was awarded the Ludovít Štúr Order and in 2002 the honorary doctor's degree of the Matej Bel University. O. Lenárd has made more than thousand radio recordings; his discography includes recordings for the companies such as OPUS, Naxos, Marco Polo and HNH International. Since the season of 2011/2012 he has been the chief conductor of the Prague Radio Symphony Orchestra in Prague and in 2016 he has started to cooperate with the Slovak State Philharmonic, Košice again.

The violinist **Jan Mráček** (1991) is one of the most successful Czech violinists of the young generation. He won the Kocian Violin Competition, (2005), the International competition Beethoven's Hradec (2009), the competition Stefanie Hohl Violinwettbewerb (Vienna 2010) and the prestigious violin Fritz Kreisler Competition (2014). He studied at the Conservatory in Prague and at the University of Music and Performing Arts Vienna. He took part in international interpretation courses under the lead of prominent violinists such as G. Lipkind, I. Haendel, V. Hudeček, etc. Since 2008 he has been a member of the Lobkowitz Trio and they together won the 1st prize at the International J. Brahms Competition in Austria. In 2011 he became the youngest soloist (at the age of 20) of the Prague Radio Symphony Orchestra; since 2012 he has been an assistant at Václav Hudeček Academy. As a soloist he has cooperated with numerous symphony orchestras, to mention at least the Czech Philharmonic Orchestra, the Prague Symphony Orchestra, the Czech National Symphony Orchestra.

06
MAY

CAPPELLA MARIANA: ITALIAN HAEVEN

6 p. m. | Holy Trinity church (Norbertines)

CAPPELLA MARIANA (CZ)

Vojtěch Semerád, *tenor, artistic leader* | **Barbora Kabátková**, *soprano*

Tomáš Lajtkep, *tenor* | **Jaromír Nosek**, *bass*

Richard Šeda, *clink* | **Jakub Kydlíček**, *flutes* | **Ondřej Sokol**, *trombone*

Petr Budín, *dulzian* | **Sebastian Knebel**, *organ*

Giovanni Bassano (?1561–1617)

Laetentur coeli à 8

Concerti ecclesiastici a cinque, sei, sette, otto & dodeci voci... libro secondo (Venice, 1599)

Giovanni Paolo Cima (1570–1622)

Sonata à 4

Concerti ecclesiastici a' una, due, tre, quattro voci (Milan, 1610)

Claudio Monteverdi (1567–1643)

Confitebor tibi domine II

Selva morale e spirituale (Venice, 1641)

Giovanni Bassano

Fantasia VIII à 3

Fantasia a tre voci, per cantar et sonar con ogni sorte d'istrumenti (Venice, 1585)

Heinrich Isaac (?1450–1517)

Tota pulchra es

Manuscript and printed as Henricus Glareanus: Dodecachordon (Basle, 1547)

Girolamo Frescobaldi (1583–1643)

Canzon V à 3

Il primo libro delle canzoni... accomodate per sonare ogni sorte de stromenti (Rome, 1628)

Tomás Luis de Victoria (1548–1611)

Ne timeas Maria

Motecta, que partim quaternis, partim quinis, alia senis, alia octonis vocibus concinuntur

(Venice, 1572)

Salomone Rossi (?1570–1630)

Sonata in dialogo detta la Viena

Il terzo libro de varie sonate, sinfonie, gagliarde, brandi e corrente (1623)

Georgius Prenner (?1550–1594)

O Rex gloriae

Thesaurus musicus (Norimberg, 1564)

Giovanni Pierluigi da Palestrina/Giovanni Bassano

Veni dilecte mi

Motetti, madrigali, et canzoni francese... diminuiti per sonar con ogni sorte di stromenti

(Venice, 1591)

Nicolaus Zangius (1570–1619)

Magnificat à 6

(Prague, 1609)

Cappella Mariana is a vocal chamber ensemble specializing in interpretation of the medieval and renaissance polyphony and the vocal repertoire of Early Baroque. The ensemble was founded in 2008 as one of the few vocal ensembles in the Czech Republic that focuses on the performance of “forgotten” works of high vocal polyphony of the Italian, Flemish and English Renaissance. The ensemble is an artistic guarantor of the concert cycle “Lenten Fridays” which continues in the historical tradition of musical performances held at the Monastery of the Knights of the Cross with the Red Star close to the Charles Bridge. The members of the ensemble are internationally renowned singers regularly cooperating with the ensemble Collegium Marianum and they appear at the prestigious European festivals (e.g. Festival de Sablé, Festival Baroque de Pontoise, Tage Alter Musik Regensburg, Bachfest Leipzig, Mozartfest, Prague Spring, Mitte Europa, Bolzano Festival Bozen). The ensemble also deals with the interpretation of the Baroque and Pre-Romantic music; they perform at the Czech stages as well as at the stages abroad with the ensembles such as Bach Collegium Japan, Collegium Vocale Gent, Tiburtina Ensemble, Collegium 1704 and Douce Memoire. In December 2012 the ensemble published its profile recording *Sacrum et Profanum*.

The ensemble is led by **Vojtěch Semerád**. After graduating from the Charles University in Prague and Conservatoire national supérieur in Paris he continues to study at the Pontifical Institute Musica Sacra in Rome where he is improving his mastery of the Gregorian choral and Renaissance polyphony.

09
MAY

CABARET NORAMLIZATION OR PRAYER FOR MARTA

7 p. m. | Kasárne/Kulturpark

Directed by **Matúš Bachynec** | **Lucia Mihálová**, *dramaturgy*
Ján Husár, *scene and costumes* | **Juraj Letenay**, *choreography*

Performed by: **Monika Potokárová** (SK) | **Silvia Holečková** (SK)
Daniel Žulčák (SK)

Theater performance performed in Slovak language.

15
MAY

GOLDBERG'S VARIATIONS

7 p. m. | Easternslovak Gallery

Miki Skuta (SK), *piano*

Johann Sebastian Bach (1685–1750)

Goldberg Variations, BWV 988

Aria | *Variatio 1 a 1 Clav.* | *Variatio 2 a 1 Clav.* | *Variatio 3 Canone all Unisono a 1 Clav*
Variatio 4 a 1 Clav. | *Variatio 5 a 1 ovvere 2 Clav.* | *Variatio 6 Canone alla Seconda a 1 Clav*
Variatio 7 a 1 ovvere 2 Clav. | *Variatio 8 a 2 Clav.* | *Variatio 9 Canone alla Terza a 1 Clav.*
Variatio 10 Fughetta a 1 Clav. | *Variatio 11 a 2 Clav.* | *Variatio 12 Canone alla Quarta a 1 Clav.*
Variatio 13 a 2 Clav. | *Variatio 14 a 2 Clav.* | *Variatio 15 Canone alla Quinta a 1 Clav.*
Andante | *Variatio 16 Ouverture a 1 Clav.* | *Variatio 17 a 2 Clav.* | *Variatio 18 Canone alla Sexta a 1 Clav.*
Variatio 19 a 1 Clav. | *Variatio 20 a 2 Clav.* | *Variatio 21 Canone alla Settima* | *Variatio 22 alla breve a 1 Clav.* | *Variatio 23 a 2 Clav.* | *Variatio 24 Canone alla Ottava a 1 Clav.*
Variatio 25 a 2 Clav. | *Variatio 26 a 2 Clav.* | *Variatio 27 Canone alla Nona a 2 Clav.* | *Variatio 28 a 2 Clav.* | *Variatio 29 a 1 ovvere 2 Clav.* | *Variatio 30 Quodlibet a 1 Clav.* | *Aria da Capo*

Miki Skuta is the only top Slovak musician who can alternate between classical music, jazz and pop music with the greatest ease. As a concert pianist he was significantly successful on the international scene. His recordings of the works by Bach (publishing house “Hevhetia” in Košice) gained the highest recognition in the professional magazine BBC Music Magazine in England. His solo concerts in 2013 in the concert hall “Kings Place” in London were sold out. He was invited to the festival of the best contemporary pianists “The Piano”, in the prestigious concert hall of the F. Liszt Academy of Music in Budapest. His solo concerts earned recognition also in Salzburg, Paris, Cannes, as well as at Bratislava Music Festival. He had concerts with the Slovak Phil-

harmonic, Slovak Chamber Orchestra Bohdan Warchal, Bruckner Orchester Linz, Ensemble "die reihe" - Wien, OENM Salzburg, Janáček's Philharmonic Orchestra Ostrava, Danubius Symphonic Orchestra Budapest, etc. As a jazz pianist he was the most active between 1995 and 2005. During this time he became such a master that he was invited to collaborate in the bands with Tomasz Stanko, Didier Lockwood, Wolfgang Muthspiel, and at home he had a great number of concerts with Juraj Bartoš, Oskar Rózsa, Andrej Šeban, Martin Valihora, Juraj Griglák. Between 2006 and 2007 he closely cooperated with Paľo Hammel. During this period he made arrangements for his two CDs - "Kreditka srdca" ("Heart's Credit Card") and "Hammel v Aréne" ("Hammel in the Arena"). He collaborated with outstanding musicians of both genres abroad: Angelika Kirschlager, Benjamin Schmid, Bertl Mütter, Christian Muthspiel, Didier Lockwood, Attila Kaszás, Jiří Stivín, etc. In addition to classical music he has devoted himself rather to improvised music and composition in recent years. He introduced himself also as a guitar player in the piece "Vampyr" by Tristan Murail for the first time at the international festival of contemporary music "Melos-Étos" in 2017. Miki Skuta was awarded for his extraordinary interpretation skills at home as well as abroad and earned following prizes: Crystal Wing Award, Fric Kafenda Prize, he received nomination for the Tatra Banka Prize and for the Radio Head Award. He has recorded about forty CDs for the Slovak, Hungarian, German and Austrian publishing houses.

17
MAY

THE FINAL CONCERT OF THE FESTIVAL

6 p. m. | The House of Arts, Košice
MEETING WITH MUSIC – SORROW OF THE OPERETTA KING

7 p. m. | The House of Arts, Košice
THE FINAL CONCERT OF THE FESTIVAL

The Slovak State Philharmonic, Košice | Zbyněk Müller (CZ),
Eva Hornýáková (SK), soprano | Michaela Zajmi (CZ), mezzosoprano
Michal Lehotský (SK), tenor | Jevhen Šokalo (UA), bass
Czech academic choir | Michal Vajda (CZ), choirmaster

Franz von Suppé (1819–1895)

Requiem in D minor

*Requiem aeternam | Dies irae | Tuba mirum | Rex tremendae | Recordare | Confutatis |
Lacrimosa | Domine Jesu | Hostias | Sanctus | Benedictus | Agnus Dei | Libera me*

Zbyněk Müller (1972) has been the Chief Conductor of the Slovak State Philharmonic, Košice (SFK) for ten years and the conductor of the Opera of the National Theatre in Prague. He studied oboe and conducting at the Conservatory and at the Academy of Performing Arts in Prague with J. Bělohávek. During his studies as an oboist he was successful; apart from five first prizes in national competitions he was awarded the first prize at the prestigious international competition Concertino Praga 1989 and was successful at the interpretation competition of the Prague Spring International Music Festival 1996 (2nd prize and 4 further awards). He was the first oboe player at the National Theatre in Prague; between 1995 and 2005 he was a solo-oboist in the Prague Philharmonic (PKF) where he started with conducting. During his ten years at the PKF he conducted a number of concerts on stages at home as well as abroad and appeared several times as a soloist and conductor in one person. He started to cooperate with the Opera of the National Theatre in Prague in 2000 and since 2004 he has had a permanent engagement. He conducted a number of opera performances at the National Theatre and together they performed at international opera festivals in Germany, Italy, South Korea, Cyprus, in Japan. As a conductor he has cooperated with the Prague Symphony Orchestra FOK, the Baltic Philharmonic Gdansk, Marchigiana Philharmonic (Italy), the Czech Philharmonic Orchestra (between 2001 and 2002 he was the assistant of the Chief Conductor V. Ashkenazy). In September 2017 he went with the Prague Philharmonia on tour to China. In 2005 he started to cooperate with the Slovak State Philharmonic, Košice; since the season of 2008/2009 he has been the Chief Conductor of the SFK. Together with "his" orchestra he introduced a number of important pieces of the world-renown symphony repertoire and conducted the SFK at concerts in Hungary, Poland and went on a tour to Germany (2013 and 2016) and to China (2014 and 2016).

Eva Hornyáková, a native of Levoča, studied singing at the Conservatory in Košice and went on to study at the Academy of Performing Arts in Bratislava. After graduating from the Academy she attended master classes taught by Peter Dvorský and Zlatica Livorová. In 2006 she made her debut at the Opera of the Slovak National Theatre in Bratislava with the role Mimi in *La bohème* by Puccini. In the same year she worked her way up to the semi-finals of the competition *Competizione dell' Opera* in Dresden and three years later she was a semi-finalist at the competition *Maria Callas Grand Prix* in Athens. She was also successful as a finalist of the international competition in Bayreuth and took part at the International Hans Gabor Belvedere Singing Competition in Vienna and at the international competition *Operalia 2010* of Plácido Domingo in Milan's La Scala. Her profile roles include Mimi (Puccini, *La bohème*); she performed this role for example also in *La Coruña* in Spain, in the Staatstheater Braunschweig, Germany, with the Opera of the Slovak National Theatre at the opera festival Pafos Aphrodite on Cyprus (2010) and in autumn 2010 in the international production in Japan, on tour in Spain (2012). The critics as well as the laic audience were attracted by her appearance as Mařenka in the *Bartered Bride* by Smetana on the stage of the Slovak National Theatre as well as at the open-air festival in Gars am Kamp, Austria, where she appeared also as Micaela in *Carmen* by Bizet. She sang with the famous bassist Paata Burchuladze in *Faust* by Gounod on the stage of the Slovak National Theatre and received for the role of Markétka the prize by opera critics of the magazine *Hudobný život* (Musical Life) for the best woman singing performance of the season of 2012. In 2014 she made her debut in the National Theatre in Prague as Magda (Puccini, *La Rondine*).

Mezzosoprano **Michaela Zajmi**, a soloist of the National Theatre in Prague, graduated from the Conservatory in Prague (with Y. Škvárová). While still a student and subsequently after graduation she participated in singing competitions. She achieved greatest victories at the 44th International Antonín Dvořák Singing Competition in Karlovy Vary in autumn 2009; in the category opera – women she was awarded the 3rd prize and in the category song the 3rd prize as well. Furthermore she received the Award of Antonín Dvořák Society for the best interpretation of the song by A. Dvořák - *Dejte klec jestřábu* and a special prize from the J. K. Tyl Theatre in Pilsen. She was a laureate of the International Singing Competition of Leoš Janáček's Prize (EMCY) and won the 1st prize at the Competition of the Czech Conservatories in Pardubice and the 1st prize at the International Singing Competition *Pražský pěvec*. During her studies she took masterclasses with Peter Dvorský. In 2010 Michaela Zajmi was nominated for Thalia Prize for exceptional stage performance (*Angelina* in the opera *Cinderella* by G. Rossini). In theatre she made her debut as Rosina in the *Barber of Seville* at the J. K. Tyl Theatre in Pilsen, subsequently she had roles at the National Theatre Brno, at the National Theatre Prague, at the South Bohemian Theatre České Budejovice and at the Theatre in Ostrava. She performed at concerts with for example the Prague Philharmonia, the Pilsen Philharmonic, the South Bohemian Philharmonic České Budejovice and Talich Chamber Orchestra. With the opera house Glyndebourne she went on tour to England. She has been a regular guest at the Opera of the National Theatre in Japan. Michaela Zajmi performed with the Budapest Festival Orchestra at concerts in Europe and in 2016 she was invited to Teatro Regio di Torino to appear in the opera *The Little Cunning Vixen* by Janáček as the Fox and in 2018 as *Herodias* in the opera *Salome* by Richard Strauss.

Michal Lehotský took private singing lessons with Stanislav Mjartan and graduated from the Mozart Academy in Krakow under the lead of K. Meyerová and E. Blahová in 1995. He took part in singing courses with P. Mikuláš, A. Nonath and B. Weigl. He has been a laureate of international singing competitions - M. Schneider-Trnavský in Trnava, Emmy Destinn in České Budejovice and a twofold semi-finalist of the prestigious Hans Gabor Belvedere Singing Competition in Vienna. Since 1996 he has been a soloist at the Opera of the State Theatre in Košice and since 2003 he was a member of the Opera of the Slovak National Theatre where he is a permanent guest until today. He has been a regular guest at prominent Czech opera houses (the National Theatre in Prague, the National Theatre Brno and the National Moravian-Silesian Theatre in Ostrava) and at prominent West European theatres: Deutsche Oper Berlin, Staatsoper in Vienna, State Opera Budapest and National Theatre in Bucharest. His repertoire includes more than forty great tenor roles. He went on tours to Japan, the Netherlands and Belgium with the role of Don José. In Spain he performed as the Duke in the opera *Rigoletto*, *Cavaradossi* in *Tosca*, *Turiddu* in *Cavalleria Rusticana* – and he also sang in the staging of the opera *La vida breve* by M. de Falla. Michal Lehotský devotes himself intensively to concerts with prominent orchestras such as the Czech Philharmonic Orchestra, Munich Philharmonic, WDR Orchestra Köln and Royal Liverpool Philharmonic

Orchestra and recording activities at home as well as abroad including the King and the Charcoal Burner by Dvořák with the conductor Gerd Albrecht and with the WDR Orchestra Köln, the opera Gamblers by Shostakovich and Rotschild's Violin by Fleishman with the Royal Liverpool Philharmonic Orchestra and the conductor Vasily Petrenko. During the last five years he has repeatedly performed mainly in two major operas by G.Verdi - Otello (Cyprus, Sweden, Germany, Austria, Slovenia, Taiwan) and the Sicilian Vespers (Italy, France, Croatia).

The Ukrainian bassist **Yevhen Shokalo** graduated from the Conservatory in Lviv majoring as a choir master. Later he studied at the Music Academy in Kiev opera and chamber singing (M. Kondratjuk). While still a student he was a laureate of the Competition of Young Singers of Ukraine. After graduation he started to sing at the National Opera of Ukraine in Kiev. Since 1994 he was engaged at the South Bohemian Theatre České Budejovice, he made his debut as Colline (in La bohème by Puccini). Until today he has been a guest at the South Bohemian Theatre (Leporello in Don Giovanni by Mozart, Sarastro in the Magic Flute by Mozart, Sparafucille in Rigoletto by Verdi). He has cooperated with the Prague State Opera, with the Janáček Opera of the National Theatre Brno, where he enriched his bass repertoire with roles such as Boris Godunov (Boris Godunov by Mussorgsky), Timur (Turandot by Puccini), King (Lohengrin by Wagner), Laugraf (Tannhauser by Wagner), Dulcamaro (Elixir of Love by Donizetti). Y. Shokalo also appears as a soloist at the J. K. Tyl Theatre in Pilsen (the Water goblin in Rusalka by Dvořák), Raimond (Lucia di Lammermoor by Donizetti), Dikoj (Káťa Kabanová by Janáček), Mefistofele (Mefistofele by Boito), Leporello (Don Giovanni by Mozart), etc. He has been a guest at the F. X. Šalda Theatre in Liberec. In 2007 he made his debut at the National Theatre in Prague as Boris (Katerina Izmailova by Shostakovich) and in 2002 at the Theatre in Pilsen as Kecal (The Bartered Bride by Smetana). In 2009 he made his debut as the Water goblin (Rusalka by Dvořák) at the National Theatre in Athens. He performs at concerts as well. He also acts as a teacher; since 2013 he has taught singing at the Conservatory in Pilsen.

Czech Academic Choir (Brno, CZ) held a number of concerts in the Czech Republic as well as abroad and took part in many Czech as well as foreign festivals, where the top prizes have been awarded to the choir. The choir has around sixty members – students from universities in Brno and has recently presented itself as a cantata or oratorio choir. The choir had a pleasure to work with various professional orchestras and institutions (the Brno Philharmonic, the National Theatre Brno, the Bohuslav Martinů Philharmonic Orchestra in Zlín, the Czech Chamber Philharmonic Orchestra Pardubice, the Moravian Philharmonic Orchestra in Olomouc, the Prague Radio Symphony Orchestra, the Slovak State Philharmonic, Košice, der Leipziger Universitätsorchester, etc.), and performed various pieces such as the German Requiem by Brahms, Stabat Mater by Rossini, Te Deum by Bruckner, Dvořák, Pololánik, Eben, the cantatas Bouquet of Flowers and the Opening of the Springs by Bohuslav Martinů, Gloria by Vivaldi and Poulenc, the Czech Christmas Mass by Ryba, the Coronation Mass by Mozart, Magnificat by Rutter and Slimáček. The choir has currently taken part in opera performances of the National Theatre Brno (the Miracles of Mary by Bohuslav Martinů, L'amour de loin by K. Saariaho). The choir has recorded scenic as well as film music. The conductor and choirmaster has been Michal Vajda since its establishment in 2004.

Michal Vajda – started to study music at the Conservatory in Kroměříž and his major was organ. Later he went on to study sacred music and choir conducting at the Janáček Academy of Music and Performing Arts in Brno. As a student of doc. Josef Pančík he received during his studies valuable knowledge and experience in the field of voice training, music direction as well as composition. As a choir master he has cooperated with the Choir of the Church Conservatory in Kroměříž (today KEA Olomouc), with the children's choir Kantiléna of the Brno Philharmonic Orchestra, with the choir of the National Theatre Brno. He took part in annual master courses NIPOS-ARTAMA Prague and in many courses specializing exclusively in the interpretation of the Gregorian choral. He was awarded the Choirmaster-Junior Award for extraordinary victories in 2007 and the Ferdinand Vach Award in 2016 by the Main Board of the Czech Choirs Association. Michal Vajda has also been a member of the Music Committee of the Czech Choirs Association and has regularly been invited as a professional jury member at international competitions.

ADDITIONAL EVENTS

JOURNEY WITH ANGEL – EXHIBITION OF PAINTINGS BY A. KONCUB.

April 19th – May 17th 2018 | The House of Arts, Košice

Anatolij Koncub (1949) is a famous Belarusian painter and ceramist. He studied at the Belarusian State Theatrical and Art Institute (now it is Belarusian Art Academy) at the Department of Applied Art. Since 1971 he has lived and created his works in Bobruisk. Between 1971 and 2000 he taught at the Bobruisk Art College. Currently he works at the Bobruisk art studio. In 1980 he became a member of the Russian Union of Fine Artists. In 1991 he was appointed a merited artist of Belarus. Since 1976 he has been a participant at exhibitions at home as well as abroad and at international plain-airs in ceramics and painting. The works of Koncub are at the Belarusian National Art Museum, in galleries and private collections in Russia, Poland, Bulgaria, Austria, China and in the USA.

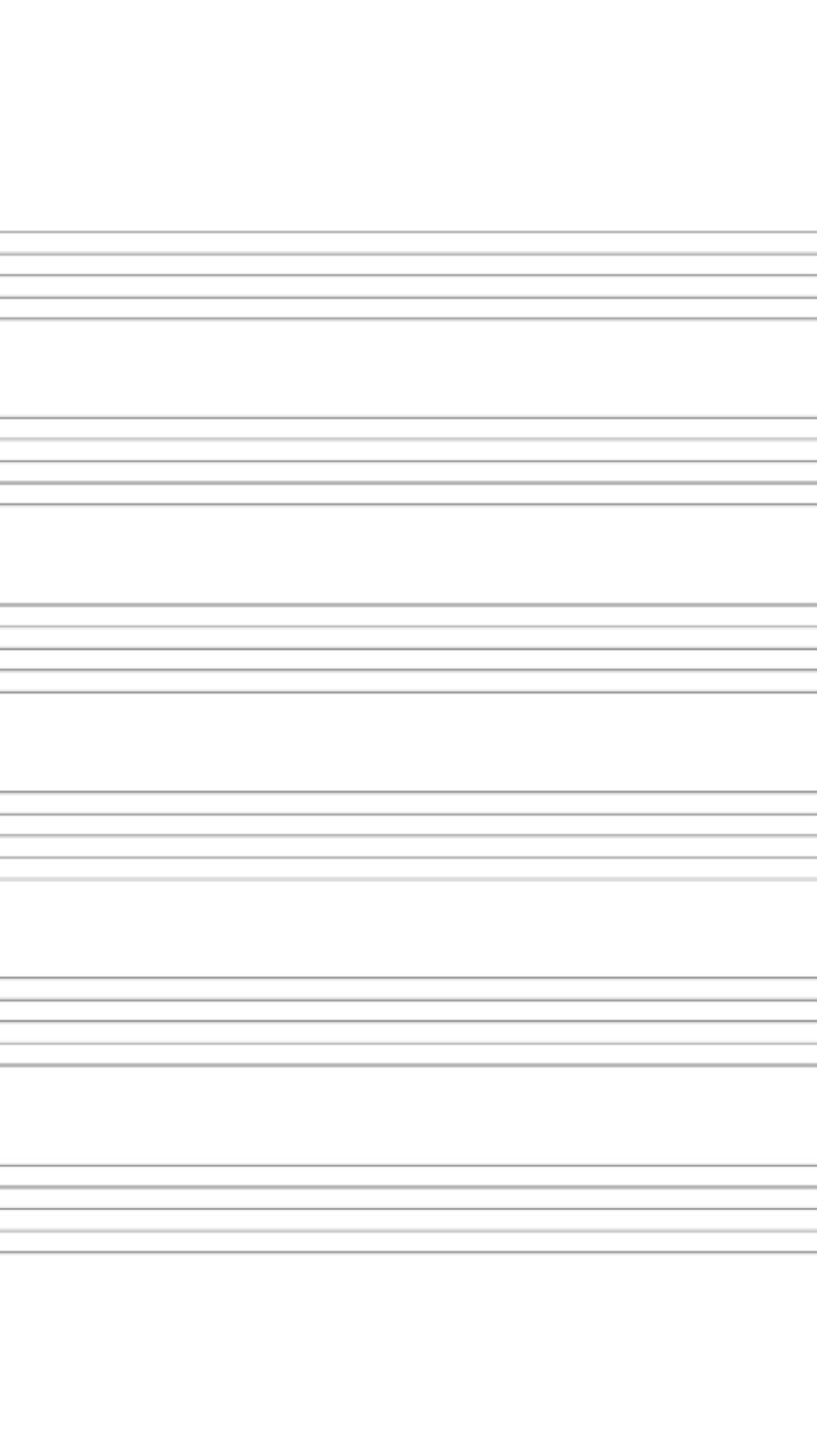
CONCERT FOR THE CITY

6 p.m. | Reduta, Spišská Nová Ves

The Slovak State Philharmonic, Košice
Leoš Svárovský | Ayako Yonetani, violin

Wolfgang Amadeus Mozart (1756–1791)
Symphony No. 38 in D Major, K 504 „Prague“
Adagio-Allegro | Andante | Finale (Presto)

Peter Ilich Tchaikovsky (1840–1893)
Violin Concerto in D Major, Op. 35
Allegro moderato | Andante | Finale. Allegro vivacissimo

63. KOŠICKÁ HUDOBNÁ JAR MEDZINÁRODNÝ HUDOBNÝ FESTIVAL

Vstupenky na koncerty sú v predaji v pokladnici ŠfK
(Dom umenia, Moyzesova 66, Košice, 055 2453 123, vstupenky@sfk.sk,
www.navstevnik.sk)

Pokladničné hodiny: Po: 14.00 – 16.00, Ut, St, Št: 14.00 – 17.00
a hodinu pred začiatkom koncertu v Dome umenia a na podujatia
realizované mimo Domu umenia 30 minút pred ich začiatkom.
Zmena programu a účinkujúcich vyhradená!

PROGRAMOVÝ BULLETIN

vydala: Štátna filharmónia Košice
zodpovedný redaktor: PaedDr. Mgr. art. Július Klein, riaditeľ ŠfK
redakcia: Hana Bonková, Lucia Potokárová, Tomáš Socha
dramaturg: Mgr. Lucia Potokárová
rozbory diel: PaedDr. Mgr. art. Andrea Meščanová, PhD.
fotografie: Jaroslav Laš, Marco Borggreve, archív ŠfK, archívy umelcov
preklady: ARB Trade, Košice
redakčná uzávierka: 11. apríla 2018
sadzba: ŠfK
grafické spracovanie: LEMUR, s. r. o.
tlač: Dolis, s. r. o.

facebook.com/filharmoniaKosice

Štátna filharmónia Košice
Dom umenia
Moyzesova 66
040 01 Košice

www.sfk.sk